

OKTOBER 1980

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Wie zal de wereld voeden?

de
ECHE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

13e jaargang No. 8

oktober 1980

ARTIKELN

Europa op de tweesprong	3
Deel 5: Een stem te midden van godsdienstige verwarring	5
Binnenkort . . . kernwapens voor Latijns-Amerika	7
Terrorisme-experts spreken vrijuit	11
Wie zal de wereld voeden?	14

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	26

BIJ ONZE OMSLAG

Twee handen van een maaier die 's werelds kostbaarste voedsel omsluiten — tarwe. Een opname van de Canadees Peter Christopher die vele weken in de „Great Plains” doorbracht voor een fotoreportage, terwijl hij optrok met de nomadische oogstfamilies van Noord-Amerika. Deze bijzondere foto is symbolisch voor het feit dat een kleine hoeveelheid graan bepalend is voor leven of dood van een door de honger bedreigd gezin in de Derde Wereld.

Foto: Peter Christopher

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor de *Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa India, Afrika*: P.O. Box 111, St. Albans, Engeland AL2 2EG

- *Verenigde Staten*: 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada*: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië*: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland*: P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika*: P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen*: P.O. Box 2603, Manila 2801
- *Latijns-Amerika*: P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied*: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland*: Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College. Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. ©1980 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter en hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Adjunct-hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Senior-redacteurs:

Jon Hill, Raymond F. McNair, Roderick C. Meredith

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, John Halford, Rod Matthews, Richard H. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Elbert Atlas, Lester L. Grabbe, Selmer L. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, L. Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Dennis R. Robertson, John R. Schroeder, Robert C. Smith

Kopijredacteurs:

Peter Moore, Clayton Steep

Vormgeving:

Randall Cole, Ronald F. Grove, Michael Hale

Fotoarchief:

Hal Finch

Nieuwsbureau:

Hoofd: Gene H. Hogberg; *Medewerkers*: Jeff Calkins, Werner Jebens, Marleen Pittman, Donald D. Schroeder, Keith Stump

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers*: Charles Buschmann, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij: Hoofd distributie en productie: Roger G.

Lippress; *Distributie*: Boyd Leeson; *Productie*: Ron Taylor; *Eindcoördinator uitgeverij*: Syd Attenborough; *Coördinator internationale edities*: Val Brown; *Distributie losse nummers*: John LaBissoniere

Financieel beleid:

Stanley R. Rader

Internationale edities:

Nederlands: Bram de Bree; *Duits*: John B. Karlson; *Engels (Groot-Brittannië)*: Peter Butler; *Frans*: Dibar Apartian; *Spaans*: Donald Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw Zeeland: Robert Morton; *Bonn, West-Duitsland*: Frank Schnee; *St. Albans, Engeland*: Frank Brown; *Burleigh Heads, Australië*: Dean Wilson; *Genève, Zwitserland*: Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika*: Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen*: Colin Adair; *Utrecht, Nederland*: Bram de Bree; *Vancouver, B.C. Canada*: Leslie McCullough; *Mexico City, Mexico*: Thomas Turk

Persoonlijk van...

Wij naderen het einde van deze slechte wereld. Weldra komt de fantastische wereld van morgen!

De laatste tijd heb ik voor onze miljoenen lezers in veel ernstiger toonaard geschreven.

De wereldgebeurtenissen, gezien in het licht van de bijbelse profetie, geven duidelijk te kennen dat wij veel dichterbij het einde van deze slechte wereld zijn dan men beseft.

Jezus zei dat wanneer wij deze dingen zien gebeuren, wij kunnen weten dat de tijd nabij is — ja, vlak voor onze deur!

Hij zei ook dat het einde van deze wereld plotseling zal komen en degene die niet oplet, zal overvallen als een in een val gevangen rat. De val slaat plotseling dicht, eer de rat weet wat hem overkomt.

Maar het goede nieuws is niets anders dan de evangelieboodschap die Jezus bracht. Het Koninkrijk Gods is ophanden en Christus' wederkomst in opperste macht en heerlijkheid als Koning der koningen om alle naties te regeren.

Die tijd is nu bijna aangebroken!

Niet een tijd van vertwijfeling en hopeloosheid, maar een tijd van wereldvrede, van wereldomvattende welvaart, van eeuwige, aan ieder aangeboden redding, een tijd waarin er geen Satan zal zijn om de hele wereld te misleiden en bedriegen zoals hij de afgelopen 6000 jaar heeft gedaan.

Maar vergis u niet! Schrikwekkende, ongekende rampen zullen deze wereld kort voor de glorierijke komst van de Heiland treffen, als inleiding op de fantastische wereld van morgen.

U die de bijbel niet kent en begrijpt, luister zolang u het nog kunt! Laat mij u snel een korte samenvatting geven van wat, naar de levende God zegt, nu weldra met deze wereld zal gebeuren.

God heeft mij aangesteld als uw wachter, om de wereldgebeurtenissen gade te slaan, om u te waarschuwen voor wat nu ophanden is.

Wij zijn nu vlakbij of iets verder dan de in Openbaring 12 gegeven profetie. Deze profetie omvat een tijdperk van ongeveer 2000 jaar.

De apostel Johannes werd in een visioen meegevoerd naar de tijd waarin de almachtige God rechtstreeks in de

wereldzaken zal ingrijpen. In dit visioen werd de profeet Gods volk getoond — Israël onder het Oude Testament en Israël, geestelijk bekeerd als de Kerk van God, in het Nieuwe Testament. Aan dit Israël staat een Messiaans Kind op het punt geboren te worden (Openb. 12:1-2), eerder voorspeld in Jesaja 9:5-6.

Toen verscheen er een ander wonder in zijn visioen, een grote rode draak, geïdentificeerd (vers 9) als Satan de duivel, die op de loer ligt om het Christuskind, zodra het is geboren, te verslinden.

Dit gebeurde, maar God behoedde het Christuskind. Satan probeerde vervolgens Jezus te vernietigen toen Hij 30 jaar oud was, vlak voor Hij begon aan zijn 3½ jaar durende zending, maar Jezus Christus overwon hem.

De profetie van Openbaring 12 heeft een snel tempo — vers 3 en 4. Satan, de vroegere aartsengel Lucifer (Jes. 14:4) was met zijn engelen de hemel binnengevallen in een poging God te overmeesteren (Jes. 14:13-14), maar werd nu (Openb. 12:4-5) met één derde van de engelen, thans demonen, op de aarde teruggeworpen. Hier vervolgde hij de ware Kerk van God door zijn grote valse kerk (Openb. 17:5), en de Kerk moest vluchten en 1260 jaar (middeleeuwen) lang ondergronds gaan (Openb. 12:6).

Toen, na de middeleeuwen, ongeveer in onze tijd (Openb. 12:7-9) ondernamen Satan en zijn demonen wederom een vlucht naar Gods hemel om andermaal te proberen de troon van het heelal over te nemen. Ditmaal wees God voor deze oorlog in de hemel zijn aartsengel Michaël met zijn engelen aan om Satans invasie af te weren. God geeft Michaël en zijn engelen macht deze strijd om de heerschappij over het heelal te winnen. Satan en zijn demonen worden weer op de aarde teruggeworpen.

Ingevolge de profetie zijn wij nu ongeveer in die tijd.

Eenmaal op de aarde teruggeworpen, is Satan vervuld van toorn. Omdat hij God niet kon overwinnen, zal hij nu Gods ware Kerk trachten te overwinnen of te vernietigen.

Uit vers 10 blijkt dat dit de tijd is vlak vóór Christus terugkomt, behoud brengt aan zijn heiligen en het Koninkrijk Gods vestigt. Satan wordt hier onthuld als

de aanklager van Gods volk.

Vers 12 waarschuwt de wereld voor de rampen die over de wereld zullen komen als gevolg van Satans toorn. Hij weet nu dat hij maar een korte tijd heeft, omdat wanneer Christus in opperste macht komt om over de aarde te regeren, Satan verwijderd en gevangengenomen zal worden.

Uit vers 13 blijkt dat Satan in zijn toorn een nieuwe vervolging van de ware Kerk van God begint. De massale gewapende aanval van de staat Californië op 3 januari 1979 op de Wereldwijde Kerk van God kan zeer goed die de gehele Kerk omvattende vervolging zijn.

En wat dan? Vers 14. Aan de ware oorspronkelijke Kerk van God van deze generatie worden, in symbolische taal, „twee vleugels van een grote arend” gegeven, opdat ze naar een plaats in de wildernis kan vliegen — een plaats van bescherming en veiligheid voor de grote beroering die Satan op het punt staat over de hele wereld te brengen — speciaal over de Amerikaanse en de Britse volken (zie Jeremia 30). Deze grote beroering wordt door Jezus genoemd in Mattheus 24:21-22 als onmiddellijk volgend op de tijd waarin deze zelfde Kerk Gods evangelie van het Koninkrijk Gods in heel de wereld heeft verkondigd tot een getuigenis voor alle volken (Matth. 24:14). Door dit te doen — het verkondigen van dit ware evangelie aan koningen en regeringsleiders in alle landen ter wereld, werden wij er door de staat Californië van beschuldigd „ieder jaar miljoenen dollars over te hevelen” naar onze eigen persoonlijke rekeningen. Rechters van het joodse geloof hebben geen enkel begrip van de verkondiging van Christus' evangelie aan heel de wereld. Het jodendom doet zoiets niet.

Het is in dit verband merkwaardig dat een vroegere, maar nu geëxcommuniceerde, vertoornde dienaar nu Gods Kerk ervan beschuldigt van plan te zijn de woestijn in te trekken om van honger te sterven — naar het voorbeeld van de secteleider Jim Jones! Deze afgezette dienaar zou zijn bijbel moeten lezen. In Gods Woord staat duidelijk, in dit 14e vers van Openbaring 12, dat God zelf deze „twee vleugels van de grote arend” zal geven — het vervoermiddel —

dat we naar een zekere plaats zullen worden gebracht en daar gedurende de bijna 3½ jaar van de grote verdrukking zullen worden verzorgd en van voldoende voedsel worden voorzien. Dit is Gods werk, niet het onze!

Overigens wordt deze zelfde generatie van Gods eigen ware Kerk uitgebeeld in Openbaring 3:7-13. Wij worden beschreven als slechts weinig menselijke kracht hebbend. We hebben met levend geloof op Gods macht vertrouwd en Gods Woord trouw bewaard door er niet vanaf te wijken of het te verwateren. Daarom heeft God deuren voor ons geopend om met Christus' evangelieboodschap naar koningen, keizers, presidenten en eerste-ministers in heel de wereld te gaan (Openb. 3:8).

Nu terug naar Openbaring 12:17. Satan zal vol toorn zijn jegens de overigen — de overgebleven generatie van de Kerk — de „Laodiceïsche” Kerk en zal haar verschrikkelijk vervolgen. Maar Mattheus 25 laat zien dat hoewel die laatste generatie van de Kerk lauw zal zijn — niet minder emotioneel, maar meer „liberaal”, meer werelds en minder geestelijk — minder strikt bijbels — toch de helft van hen bij Christus' komst zal worden gered, ofschoon de helft uit Christus' mond zal worden gespuwd (Openb. 3:16).

Andere profetieën spreken over verschillende fasen van gebeurtenissen die staan beschreven in Openbaring 12 — speciaal over de „grote verdrukking”.

Met betrekking tot het huidige „Filadelfia”-tijdperk zegt Openbaring 3:10 dat aangezien wij Gods Woord trouw hebben bewaard en niet geliberaliseerd noch verwaterd, God ons zal beschermen voor de „ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”. Het oorspronkelijke Grieks toont aan dat het hier gaat over de „grote verdrukking”. De *Critical and Experimental Commentary* van Faucett zegt: „het uur der beproeving: de aangewezen tijd van bezoeking; de komende hevige verleiding; de grote verdrukking voor Christus' wederkomst”.

Deze zelfde tijd van beroering, groter dan ooit daarvoor of daarna op aarde, wordt genoemd in Daniël 12:1, als komende vlak voor Christus' terug-

komst. Jeremia 30 vermeldt dit als speciaal een beproeving voor de Verenigde Staten en de Britse landen.

Alle tekenen in de wereldgebeurtenissen geven met nadruk te kennen dat wij nu aan de vooravond staan van deze gebeurtenissen die de wereld als nooit tevoren zullen schokken, vlak voor Christus' terugkeer en de komst van de gelukkige, vredige wereld van morgen.

Jezus leerde ons bidden: „Uw Koninkrijk kome”. Wij moeten nu willen dat God niet langer uitstelt wat binnenkort moet komen.

Tot hier toe heb ik deze reeks in Openbaring 12 onthulde gebeurtenissen behandeld met een korte verwijzing naar andere teksten die over een bepaalde fase ervan spreken. Dit hoofdstuk raakt de hoogtepunten vanaf de tijd van oudtestamentisch Israël, tot de geboorte van Christus en Satans poging Hem te vernietigen, dan de vroege en middeleeuwse vervolging door Satan van de ware Kerk, vervolgens Satans tweede poging Gods hemel binnen te dringen om de almachtige God te onttronen, zijn terugwerping op aarde, zijn vervolging van de ware Kerk, de vlucht van de Kerk naar een plaats waar zij beschermd is tegen de grote verdrukking, daarna de door Satans toorn veroorzaakte grote verdrukking en de uiteindelijke vervolging van de allerlaatste generatie der Kerk, het Laodiceïsche tijdperk.

Maar bedenk dat de bijbel als een legpuzzel is. Deze puzzel bestaat uit vele stukken die op de juiste wijze ineen moeten passen. Elk stuk op zichzelf geeft ons geen beeld. Samengelegd op een wijze waarop ze niet goed passen, geeft verwarring. Maar als alles goed bij elkaar is gelegd, dan ziet men een mooi beeld.

Ik heb één hoofdstuk uit één boek van de bijbel als grondslag genomen. Ik heb daarin enkele andere passages van de bijbel ondergebracht, maar er zijn er veel meer.

Laten wij er daarom een aantal van die andere Schriftplaatsen inpassen en het hele beeld duidelijker en vollediger maken.

Heel het boek Openbaring is de openbaring van Jezus Christus, niet van Johannes. Openbaring is een woord vertaald van het Griekse *apocalypsis* dat onthulling betekent, niet
(Zie verder pagina 21)

EUROPA OP DE TWEEESPRONG

Amerikaanse zwakheid, gekoppeld aan Sovjetrussische kracht, bezorgt menigeen in de Europese hoofdsteden de koude rillingen. De politieke leiders zullen weldra voor de keuze staan: ofwel zich aan Moskou onderwerpen, ofwel van Europa een derde grootmacht maken.

door Gene H. Hogberg

De kloof tussen Amerika en zijn Europese bondgenoten wordt met de maand breder. Op vrijwel elk punt van belang stort de transatlantische solidariteit ineen.

Zelfs Groot-Brittannië, Amerika's trouwste en betrouwbaarste bondgenoot, waarmede het altijd een zeer speciale relatie heeft onderhouden, gaat vaker wel dan niet zijn eigen gang. Zo is Londen bijvoorbeeld afgeweken van een gemeenschappelijk (zij het verwaterd) Europees standpunt ter ondersteuning van president Carters pleidooi voor handels-sancities tegen Iran.

Continent drijft af

Aan de overkant van het Kanaal verraste president Valéry Giscard d'Estaing van Frankrijk zowel Washington als ieder ander door in Warschau op te duiken voor een verrassende topconferentie met de Sovjet-president Leonid Brezjnev. Slechts weinige dagen daarvoor had de Franse minister van Buitenlandse Zaken Jean-Francois Poncet Amerika's nieuwe minister van Buitenlandse Zaken Edmund Muskie de voordelen van consultatie tussen de bondgenoten voorgesteld.

Ook de West Duitsers geven tekenen van een groeiend gevoel van onafhankelijkheid. Kanselier Helmut Schmidt is teruggekomen op zijn eerdere krachtige steun aan het stationeren van een nieuwe generatie, op het Europese strijdtoneel afgestemde kernwapens voor de NAVO.

Moskou's greep — of gemoedelijke bere-omhelzing — op Bonn wordt voortdurend sterker. De Afghaanse crisis naar de achtergrond schuivend, begaf de West Duitse kanselier zich in

juni jl. naar Moskou voor zijn eigen topconferentie met Brezjnev.

Met de lancering van zijn jongste „vredesoffensief” doet het Kremlin alles wat in zijn vermogen ligt om de barst in de westerse alliantie te verbreden. De Sovjets weten — ook al doen de Amerikanen dat niet — dat West-Europa nu eenmaal veel meer afhankelijk is van de handel met hun land dan de Verenigde Staten. En zij zijn van plan die kwetsbaarheid tot de bodem uit te buiten.

Conflicterende doelen in het Midden-Oosten

De kritieke afhankelijkheid van West-Europa van de olie uit het Midden-Oosten is nu bezig tot een mogelijke breuk in het bondgenootschap te leiden, die wel eens de ernstigste van alle zou kunnen blijken.

Om toegang te blijven houden tot toekomstige energieleveranties, zijn de Europeanen van gevoelen dat zij meer sympathie aan de dag moeten leggen voor de Arabische zaak. In hun in juni gehouden topconferentie in Venetië hebben de landen van de EEG nog net niet besloten tot volledige erkenning van de Palestijnse bevrijdingsorganisatie PLO. Slechts zware druk van Washington dwong de EEG tot het opschorten van haar steun aan een controversiële resolutie in de Veiligheidsraad van de VN die oproep tot Palestijnse „zelfbeschikking” — een uitdrukking die de vestiging van een Palestijnse staat op de door de Israëli's bezette westelijke Jordanoever inhoudt.

Dit uitstel betekent overigens alleen maar een tijdelijke onderbreking. De Europese leiders zijn ervan

overtuigd dat de door de VS op touw gezette Camp David-overeenkomst tot mislukking gedoemd is en dat een nieuwe oorlog in het Midden-Oosten alleen kan worden voorkomen door „gematigde” Palenstijnse elementen bij het vredesoverleg te betrekken.

Onbetrouwbare „politie-agent”

De reden waarom de Europeanen in het westelijke kamp meer onafhankelijkheid ten toon spreiden, ligt voor de hand: zij schuilt in de afgang van het Amerikaanse leiderschap over de vrije wereld, nog versterkt door de letterlijk onbelemmerde groei van de Russische militaire macht, vlak voor de stoep van West-Europa.

Overall in Europa wordt in deze tijd gepraat over de tegenstrijdigheid en de incompetentie van de Amerikaanse politiek.

Het Europese wantrouwen in het Amerikaanse politieke leiderschap van de vrije wereld wordt nu geëvenaard door toenemende twijfel aan het vermogen van Washington om zijn bondgenoten militair te verdedigen.

De débâcle van de Amerikaanse reddingsmissie in Iran heeft een diepe indruk gemaakt op Europa, want zij kon tot geen andere conclusie leiden dan dat er iets grondig mis is met de Amerikaanse militaire en strategische concepten. Een van de vooraanstaande militaire strategen in de wereld, dr. Edward Luttwak van het Georgetown Centrum voor Strategische en Internationale Studies in Washington, merkt op dat „het achterlaten van de doden, van geheime documenten en van ongeschonden helikopters in strijd is met elk oorlogsgebruik en met de gang van zaken bij de strijdkrachten. Dit feit

heeft het toch al *grote prestigeverlies* dat het land als gevolg van deze mislukking heeft geleden, nog eens sterk doen toenemen."

Deze deskundige op het gebied van militaire zaken merkt eveneens op dat de VS „*de afgelopen 30 jaar geen enkele grote militaire operatie met succes hebben afgesloten*". De briljante landingsoperatie bij Inchon in Korea onder leiding van generaal Douglas MacArthur was het laatste echte succes, aldus dr. Luttwak.

Ook de Sovjetunie kreeg een vernederende tegenslag te incasseren, en wel in oktober 1962 toen president Kennedy de Sovjetpremier Nikita Chroestsjov dwong zijn raketten uit Cuba weg te halen. Maar de Sovjets trokken lering uit hun vernedering.

Sedertdien hebben de Russen nl. alle kloven overbrugd die hen op militair terrein nog van de VS scheidten. En die beweging blijft nu als een schommel in hun voordeel doorzwaaien. Ze zijn bezig het punt te passeren waarop ze zo om en nabij gelijk stonden met Amerika, en zijn nu op weg naar een uitgesproken voorsprong in het midden van de jaren '80 — een tijd die door de militairen wordt bestempeld als „het gevarenvenster".

Het „gevaarenvenster" heeft in het bijzonder betrekking op de naaste toekomst, waarin de Sovjets in de verleiding zouden kunnen komen hun militaire voorsprong voor politieke doeleinden uit te buiten voordat de VS in staat zouden zijn naar een hogere versnelling over te schakelen en de kloof te dichten.

Amerika steeds verder achterop

De VS hebben slechts langzaam op deze uitdaging gereageerd. Of, zoals de voormalige minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger het uitdrukt: „Zelden in de geschiedenis heeft een natie zo passief gereageerd op zo'n radicale verschuiving in het militaire evenwicht".

In plaats van het „overbruggen van de kloof" wijst alles erop dat de VS in het militaire aspect van de wedijver tussen de grootmachten steeds verder achterop geraken.

Recente nieuwsanalyses hebben schokkende gebreken bij de Amerikaanse strijdkrachten aan het licht gebracht. Bij elke tak van militaire dienst blijken er ernstige tekortko-

mingen te zijn in uitrusting, reserveonderdelen en voorraden. Wat het probleem van de tekorten nog erger maakt, is het feit dat het aantal ondernemingen dat defensieopdrachten kan aannemen en uitvoeren voortdurend kleiner wordt.

Ook de tekorten aan mankracht worden steeds kritieker, in het bijzonder in de gelederen van vakbekwame technici. Alleen al de marine komt 15.000 getrainde officieren en manschappen tekort. Dit tekort dwingt tot langere werktijden op zee, hetgeen ongunstig op het moreel werkt, met het gevolg dat nog meer personeel de dienst verlaat.

Het idee van een geheel uit vrijwilligers bestaande krijgsmacht werkt niet, zo waarschuwen critici. Maar een terugkeer naar de dienstplicht is vol uiterst gevaarlijke sociale consequenties.

Voor de eerste maal hebben de Amerikaanse militaire academies nu gekwalificeerde vrouwelijke officieren afgeleverd. Het zal nu wel niet lang meer duren of vrouwen zullen ook feitelijke gevechtstaken toebedeeld krijgen — wat tot nu toe heftig is afgewezen door de hogere militairen. Zelfs Hitler wierp geen vrouwen in de strijd!

Het is dan ook geen wonder dat de Europese leiders in toenemende mate twifelen aan de toekomstwaarde van de defensieve verplichtingen die Amerika jegens hun landen op zich heeft genomen.

De Kissinger-schok

In september 1979 deed dr. Kissinger een „bekentenis" die er niet om loog en die betrekking had op de ware toestand van de Amerikaanse nucleaire paraplu die verondersteld wordt Europa af te schermen. Zijn opmerkingen hadden meer aandacht in de pers verdiend. Mogelijk waren ze domweg te schokkend om geloofd te worden. Kissinger zei tegen een in Brussel bijeen gekomen NAVO-studiegroep dat de Europeanen niet langer op Amerika konden rekenen voor hun veiligheid. De strategische veiligheidsfilosofie van de NAVO, aldus Kissinger, is gebaseerd op een verouderde Amerikaanse nucleaire doctrine, waaraan hij tijdens zijn ambtsperiode zelf had bijgedragen, maar die niet langer van kracht was in het licht van de toenemende Sovjetmacht.

Deze Amerikaanse nucleaire doctrine, die gebaseerd is op de „zekere verwoesting" van Sovjetsteden, -industrie en -bevolking, gaat niet langer op, aldus dr. Kissinger, „en wel wegens de totale kwetsbaarheid van de Verenigde Staten". (Kissingers woorden „totale kwetsbaarheid" werden in de officiële transcriptie die na afloop werd uitgetypt, tot „beperkte kwetsbaarheid" afgezwakt.)

In een toespraak tot een in Brussel gehouden topconferentie van deskundigen over „de NAVO — de komende 30 jaren", merkte de voormalige minister van Buitenlandse Zaken op: „*Houdt gij, Europeanen nu eens op met ons te vragen u steeds meer verzekeringen te geven die wij onmogelijk echt kunnen menen* en die wij, ook als we ze wel meenden, niet waar zouden kunnen maken, en die de beschaving zouden vernietigen als we ze wel waar maakten. Dat is het strategische dilemma waarin wij onszelf hebben verstrikt met onze theorieën en met de aanmoediging van onze bondgenoten. Het gaat hier niet om het verzwakken van onze goede wil, maar om een werkelijk bestaand probleem. Natuurlijk moet een president dreigen — maar zal hij ook tot actie overgaan?"

Nu is het natuurlijk waar dat de NAVO 30 jaar lang gebaseerd is geweest op het uitgangspunt dat de VS het werkelijk zouden doen — d.w.z. een aanval op Europa op dezelfde manier behandelen als een aanval op de VS. De andere bondgenoten werden niet moe de VS op dit punt om garanties te vragen, en zij hebben die ook gekregen. Maar nu scheen dr. Kissinger op dat punt terug te krabbelen.

„Ik heb zelf aan diverse van die theorieën meegewerkt, dus ik geef niemand de schuld", zei Kissinger. „Ik heb aan de tafel van de NAVO-Raad in Brussel gezeten en elders, en heb *de magische woorden uitgesproken* dat de VS zich onverkort aan hun militaire verplichtingen zouden houden. Het effect daarvan was zeer geruststellend, en het stelde de ministers van de bondgenoten in staat naar huis terug te keren met een reden om de defensielasten niet te verhogen. En mijn opvolgers hebben dezelfde verzekeringen geuit. Maar dat neemt niet weg dat wanneer mijn analyse

(Zie verder pagina 25)

Deel vijf:

EEN STEM te midden van GODSDIENSTIGE VERWARRING

Hoe kon de wereld in zo'n warboel terechtkomen? Uit deze geestelijke woestijn roept een heldere en krachtige stem de geruststellende waarheid van 's werelds enige en gewisse hoop!

door Herbert W. Armstrong

Hoofdstuk 4

WAT IS DE MENS EN WAAROM BESTAAT HIJ?

Het lijkt iets ongelooflijks! Ons hoger onderwijs biedt leergangen in de fysiologie, de anatomie, de anthropologie en de psychologie van de mens. Op de universiteiten wordt die mens ontleed en elke vezel van zijn lichaam aandachtig bestudeerd. Elk detail en elke levensfase van de mens wordt onderzocht. Nochtans weet men niet *wat* de mens is, noch *waarom* hij hier op aarde leeft.

Is hij enkel de hoogst ontwikkelde diersoort, het produkt van reeds lang bestaande krachten, tot stand gekomen zonder intelligente, doelbewuste opzet en ontwerp, louter als resultaat van een evolutieproces? Is hij een onsterfelijke ziel? Gaat onder zijn vlees en bloed een menselijke ziel

schuil? Ja, wat *is* die mens eigenlijk?

Waarom leeft het mensdom hier op aarde? Zijn we hier soms bij toeval terechtgekomen? Of bestond er reeds een bestemmingsplan?

We zijn gewoon te zeggen dat er voor elk gevolg een oorzaak moet zijn. In dit geval is dat gevolg: de mens. Hij bestaat! Maar *hoe* en *waarom* is hij op aarde gekomen? Is hij hier geplaatst, of is hij hier slechts bij toeval gekomen als gevolg van een blind, zinloos en onintelligent evolutieproces?

Dat is toch zeker iets wat we moeten *willen* weten!

Hardnekkig sluit het hoger onderwijs zich voor deze vragen af en houdt stijf de mond dicht. De wetenschap kent de antwoorden al evenmin. De godsdienst zwijgt, want die weet het ook niet.

Ongelooflijk, maar waar!

God verschijnt ten tonele

Waarom wil men er niets van weten? Omdat God erbij in het spel is en omdat de belangrijkste instellingen van deze wereld — regering, gods-

dienst, onderwijs en wetenschap — alle angstig voor God terugdeinzen. Ze willen dat God zich buiten hun zaken houdt. Alleen al de naam van God doet hen opschrikken en maakt hen onzeker.

In de beide vorige artikelen van deze reeks hebben we de vragen behandeld wie en wat God is. We hebben gezien dat God wel degelijk een realiteit is. Hij is de Schepper van al wat er bestaat, en Hij heeft een *doel* voor ogen: de schepping van een volmaakt, heilig, rechtvaardig, geestelijk karakter in een onsterfelijk geworden mens.

Daarom moet de aanwezigheid van de mens hier op aarde zeer beslist verband houden met hetgeen God de Schepper voor ogen staat.

Gezien deze fundamentele en uiterst belangrijke vragen en uitspraken, dienen we ons af te vragen waarom onze huidige zieke en chaotische wereld door zoveel kwaad wordt geteisterd. Deze wereld staat thans, zonder enig uitzicht op verbetering, voor het allerbelangrijkste vraagstuk, nl. dat van de *menselijke overleving!* Kan het menselijk leven zich handha-

ven, zelfs in de weinige jaren van deze eeuw die ons nog resten?

Laten we nog eens nagaan wat er is gezegd over Gods *bedoeling* met de engelen, die hier op aarde hebben gezondigd. Want deze rebellie van de engelen leidt ons rechtstreeks tot Gods *voornemen met de mens*, en daarmee tot de vraag: wat is de mens en waarom bestaat hij?

Het aangezicht der aarde verwoest

In plaats van de aardse schepping te verbeteren, te verfraaien en te voltooien, maakten de opstandige engelen haar tot een troosteloze ruïne.

Lees Genesis 1:1-2 er maar op na: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed . . .”

Sta me toe in verband met dit alles een bijbels principe in te lassen. In Jesaja staat dit: „Wie wil hij kennis leren en wie wil hij een openbaring doen verstaan? . . . Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat” (Jes. 28:9-10). Maar de meesten die proberen dit bijbels principe toe te passen, rukken het woord „wat” uit z'n verband en gaan „interpreteren” overeenkomstig hun persoonlijke opvattingen.

Veel van hetgeen direct verband houdt met wat in Genesis 1 staat, wordt aangevuld door teksten in andere bijbelboeken.

Laten we derhalve goed de achtergrond begrijpen. De engelen hier op aarde hebben deze schepping niet verbeterd, ontwikkeld en verfraaid, doch er integendeel een trieste puinhoop van gemaakt. Zij hadden het gezag van God hier op aarde totaal krachteloos gemaakt.

En toen kon men van alle levende wezens in het heelal nog alleen maar op God rekenen als degene die nooit of te nimmer zijn eigen wetten zou overtreden. Er kon geen hoger en volmakter schepsel worden geschapen dan de cherub Lucifer, en juist deze werd de leider van de opstand der engelen. Karakter is iets wat niet automatisch op bevel tot stand kan komen. Daarom besloot God — of wellicht had Hij daar al eerder toe besloten — de *allerhoogste schepingsdaad* te verrichten en wel door *zichzelf te vermenigvuldigen*. En dit zou moeten geschieden door middel van de *mens*. God wist dat zoiets

moest worden gerealiseerd door middel van materie, van stof.

De mens naar Gods beeld

Ten einde de aarde klaar te maken voor de komst van de mens, vernieuwde God het aangezicht van de aarde. Dit wordt verduidelijkt in Psalm 104:30: „Zend Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem”.

Keren we nu terug naar Genesis 1:2. De aarde verkeerde in een toestand van chaos „en de Geest Gods zweefde over de vloed”.

Het eerste wat God deed was de duisternis in licht veranderen, zoals dat licht er ook aanvankelijk was geweest. God zeide: „Er zij licht; en er was licht” (Gen. 1:3).

Aldus vernieuwde God in zes dagen tijds het aangezicht van de aarde (niet de oorspronkelijke schepping ervan) en maakte deze gereed ten behoeve van de te creëren mens.

Andermaal was de aarde een volmaakte schepping, maar de laatste afwerking ontbrak nog.

De bedoeling van de mens op aarde

Waarom plaatste God de Schepper de *mens* op aarde? Opdat die mens de hem door God toevertrouwde stoffelijke aarde zou verbeteren, er de laatste hand aan zou leggen; dus het werk zou doen dat de zondigende engelen hadden geweigerd. Door zo te handelen en Gods wet te eerbiedigen zou de mens het gezag van God op aarde herstellen. En ook zou dan de schepping van de mens worden voltooid doordat in hem — en met zijn instemming — Gods eigen heilig en rechtvaardig karakter tot ontwikkeling zou worden gebracht.

Is eenmaal dat volmaakt en rechtvaardig karakter in de mens ontwikkeld, en is de mens van sterfelijk vlees in onsterfelijke geest veranderd, dan ontstaat het ongelooflijke, *menselijke potentieel*; want dan wordt de mens geboren in de goddelijke familie van de Schepper en neemt hij deel aan het voltooien van de schepping door heel de uitgestrektheid van het *heelal*. God zal zichzelf dan miljarden keren hebben vermenigvuldigd!

Daarom zei God (*Elohim*) op de zesde dag van de (her)scheppingsweek: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld” (Gen. 1:26).

De mens werd geschapen opdat hij, uit vrije wil, een speciale relatie met zijn Schepper zou hebben. Hij was geschapen naar het beeld van God en ontving een geest om deze relatie met God mogelijk te maken. Doch hierover later meer.

De ziel is sterfelijk!

God schiep de mens geheel en al uit *stof*. Dit was noodzakelijk voor hetgeen God uiteindelijk wilde bereiken.

„Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen” (Gen. 2:7). De mens, gemaakt van stof uit de aardbodem, werd na het inblazen van de levensadem tot een levende ziel. Dit wil niet zeggen dat de mens een *onsterfelijke ziel* is, of zo'n ziel heeft. Hetgeen van stof uit de aardbodem was gemaakt, *werd* een ziel of wezen.

Daarom is de ziel van fysieke aard, bestaat uit stof en kan sterven. Dit is een waarheid die door slechts weinig kerkgroeperingen en waarschijnlijk door geen enkele andere religie wordt erkend.

Hoe de menselijke geest werkt

We komen nu tot een andere waarheid, die voor zover mij bekend, uitsluitend in deze ene ware Kerk van God geldt.

Heeft u zich ooit verdiept in het enorme verschil tussen de menselijke geest en de hersenen van de dieren? Tussen twee haakjes: dat verschil is andermaal een bewijs dat de evolutietheorie onjuist is.

De stoffelijke hersenen van de hoger ontwikkelde dieren zijn, wat vorm en samenstelling betreft, nagenoeg gelijk aan die van de mens; de hersenen van walvissen, olifanten en dolfinen zijn groter, die van de chimpansee bijna even groot. Dit neemt echter niet weg dat het prestatievermogen van de menselijke hersenen oneindig veel groter is. Slechts zeer weinigen weten waardoor dit komt.

Vele teksten in de bijbel leren ons dat er een geest *in* de mens leeft. Geest is geen materie, terwijl toch de mens daar geheel uit bestaat. Maar zoals een klein metalen voorwerp bij vergissing kan worden ingeslikt, zodat het weliswaar in het menselijk
(Zie verder pagina 27)

Edgar Moura — Gamma / Liaison

Binnenkort... **KERNWAPENS VOOR LATIJS-AMERIKA**

Kernwapens zijn nu binnen het bereik van drie Latijnsamerikaanse naties — en van meer dan twee dozijn andere landen rond de wereld!

door Keith W. Stump

JARENLANG vormden de VS, Rusland, Engeland, Frankrijk en China een exclusieve club. Als enigen waren zij in het bezit van de benodigde kennis en technologie voor de productie van massale vernietigingswapens.

Dat is niet meer het geval!

Het „geheim” van de militaire atoom- en waterstoftechnologie is tegenwoordig in de verste verte geen geheim meer. Het schokkende feit is dat in 1985 niet minder dan 35 landen de technologische vaardigheid en de capaciteit zullen hebben om kernwapens te vervaardigen!

Geen uithoek ter wereld zal veilig zijn voor het spookbeeld van algehele verwoesting.

Al in de oudheid geprofeteerd

Bijna 3000 jaar geleden sprak de profeet Joël al over deze tijd. Een tijd waarin de betrekkelijk zwakkere landen van de wereld — met een zwakkere economie en een geringere conventionele militaire sterkte — als formidabele machten naar voren zouden treden:

„Roept dit uit onder de volken: . . . de zwakke zegge: Ik ben een held” (Joël 3:9-10).

Het gaat hier om een profetie voor de eindtijd, een tijd waarin „de dag des Heren nabij is” (vers 14). Deze profetie over de economisch zwakkere naties die steeds sterker worden, zou *vóór* onze tijd nooit in vervulling hebben kunnen gaan. Maar nu zijn landen voor het eerst in de geschiedenis in staat hun hulpbronnen niet aan conventionele legers te doen toevloeien, maar ze voor kernwapens te gebruiken.

DE BRAZILIAANSE REACTOR die in aanbouw is bij Itaorna ten zuiden van Rio de Janeiro, wordt 's lands eerste atoomcentrale.

Alleen met behulp van kernwapen-arsenalen kunnen de „zwakken” ooit over grote macht beschikken!

De nucleaire „geest” is uit de fles. En nu reeds drijven de gebeurtenissen de wereld naar de totale verwoesting. Het wordt tijd de ogen te openen voor de onmiddellijke dreiging van een kernoorlog!

Het was Jezus Christus zelf die deze tijd van ellende voorspelde, waarin alle leven op aarde uitgeblust zou kunnen worden. Lees maar na in Mattheus 24, vers 22: „Indien die dagen niet verkort werden, zou niets dat leeft behouden blijven. . .”. De Leidse vertaling legt er de nadruk op dat het in dit vers gaat om het behoud van het fysieke leven. Deze gebruikt immers de bewoordingen „niets dat leeft”.

Bovendien zei Jezus dat een dergelijke wereldomvattende verwoesting niet alleen zou *kunnen* plaatsvinden, maar dat dit ook inderdaad zal gebeuren — tenzij Hij dat persoonlijk verhindert.

Gezien de toenemende instabiliteit van onze huidige wereld, is er doodeenvoudig geen andere mogelijkheid om een massale nucleaire verwoesting tot staan te brengen dan de tussenkomst van de almachtige God zelf. En het maakt niet uit hoe uiteindelijk een nucleaire catastrofe uitbreekt — met opzet, per ongeluk of door een misrekening.

Maar Jezus bracht ook goed nieuws. Let op de profetie in de tweede helft van Mattheus 24:22: „. . . maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden”. God zal tussenbeide komen om te verhinderen dat de mensheid zichzelf totaal vernietigt.

Het begon 35 jaar geleden

In augustus 1980 was het 35 jaar geleden dat de wereld het geprofeeteerde atoombomperk betrad. Op 6 augustus 1945, 's morgens om 8 uur, 16 minuten en 8 seconden, liet Amerika boven de Japanse stad Hiroshima een uraniumbom ontploffen. Als gevolg van de hevige schokgolf en de intense hitte welke die reusachtige vuurbol uitstraalde — een uitwerking die gelijk staat aan de ontploffing van 13.500 ton TNT — werd de stad met de grond

gelijkgemaakt. Meer dan 75.000 mensen kwamen om of werden dodelijk gewond.

Drie dagen later onderging de Japanse stad Nagasaki een soortgelijk lot, ditmaal teweegebracht door een Amerikaanse plutoniumbom. In twee ontzagwekkende demonstraties was de wereld voor de eerste maal getuige van de verschrikkelijke krachten van het atoom.

Het duurde niet lang of de Amerikaanse voorsprong in de ontwikkeling van atoomwapens werd geëvenaard door de Sovjetunie. Later traden ook Engeland, Frankrijk en China toe tot de exclusieve „Grote Vijf” der kernmogendheden.

Pogingen van de zijde dezer naties om de verdere verspreiding van kernwapens te verhinderen, leden uiteindelijk schipbreuk. In 1974 blies India zich de weg vrij naar de „Kernclub”. De sterk in de publiciteit gebrachte ondergrondse explosie van een „vreedzaam nucleair instrument” zond schokgolven door de gehele wereld. Het nucleaire monopolie was verbroken — door een van de landen van de Derde Wereld.

Officieel bleef de uitbreiding van de club hierbij — althans voorlopig. Onofficieel wordt van betrouwbare zijde aangenomen dat zowel Israël als Zuid-Afrika een groot aantal atoomwapens voor onmiddellijke montage gereed hebben liggen. Ook Taiwan en mogelijkerewijs Zuid-Korea worden in brede kring beschouwd over kernwapens te beschikken. Tal van andere landen zouden vrijwel van de ene dag op de andere nucleaire explosieven kunnen produceren.

Op het ogenblik zijn naar men aanneemt meer dan twee dozijn landen van de Derde Wereld voorbereidingen aan het treffen om zich met kernwapens te bewapenen. Tot deze „bijna nucleaire” naties behoren de Latijnsamerikaanse landen Brazilië, Argentinië en Mexico.

Deskundigen zijn het erover eens dat zowel Brazilië als Argentinië — de twee Zuidamerikaanse reuzen — technologisch voldoende zijn gevorderd om in 1985 hun eigen kernwapens te kunnen ontwerpen en bouwen. Ook Mexico zou zich in snel tempo tot een nucleaire militaire mogendheid kunnen ontwikkelen.

Deze drie landen beschikken stuk voor stuk over de vereiste technologie, alsmede over een voldoende hoog bruto nationaal produkt om de onderneming te bekostigen.

Hier volgt een kijkje achter de schermen van deze belangrijke aan gelegenheid, die tot dusverre groten-deels aan de aandacht van de wereldpers is ontsnapt.

Programma zonder precedent

Brazilië — het grootste land van Zuid-Amerika — heeft een ambitieus nucleair programma van monumentale afmetingen op touw gezet.

In juni 1975 tekenden de regeringen van Brazilië en van West-Duitsland een, gezien de omvang, unieke handelsovereenkomst ten bedrage van meer dan 20 miljard gulden voor de levering van nucleaire materialen. Het was het grootste exportcontract in de geschiedenis van West-Duitsland. De leverancier in kwestie is de Kraftwerke Union, een dochteronderneming van het reusachtige industriële imperium van Siemens.

De omstreden overeenkomst verplicht West-Duitsland acht watergekoelde reactoren aan Brazilië te leveren. Daarenboven dienen de Duitsers in Brazilië een uraniumverrijkingsfabriek te bouwen. Deze heeft ten doel natuurlijk uranium om te zetten in uranium van commerciële kwaliteit, dat door de kernreactoren gebruikt kan worden.

De bilaterale overeenkomst verplicht West-Duitsland ook tot het leveren van een fabriek voor de heropwerking van afgewerkte uraniumbrandstof, zodat deze opnieuw kan worden gebruikt. Een bijproduct van die opwerking is *plutonium-239* — een onmisbaar materiaal voor kernwapens.

Men dient goed te begrijpen dat kernreactoren op zichzelf geen grote bedreiging voor de veiligheid van de wereld vormen. Maar indirect kunnen kerncentrales een belangrijke rol spelen bij de verschaffing van brandstof voor kernwapens.

Als landen met kernreactoren tevens fabrieken bouwen om „uitgebrande” of opgebruikte uraniumbrandstof weer op te werken, zodat

Kernenergie in Latijns-Amerika op weg naar volwassenheid

BRAZILIË

Angra I — Brazilië's eerste kerncentrale — werd geleverd door de VS. Deze Westinghouse reactor van 625 megawatt zou in de loop van dit jaar in dienst worden gesteld, maar als gevolg van diverse vertragingen wordt dit midden 1981.

Die vertragingen omvatten zowel het opvangen van bodemproblemen in de omgeving van de reactorfundamenten als talrijke gevallen van sabotage. In een van die gevallen liet men een betonblok van een ton met opzet op de koepel van de krachtcentrale vallen. In een ander geval werd door brandstichting voor 20 miljoen gulden schade aangericht.

De eerste van de serie Westduitse reactoren die aan Brazilië worden geleverd, draagt de naam Angra II. Eerst rekende men erop dat hij in 1982 in bedrijf zou kunnen worden gesteld. Maar nu denkt men dat hij pas in 1987 „op stroom” zal komen.

Angra II ligt aan het strand van Angra dos Reios, zo'n dikke 150 km ten zuiden van Rio de Janeiro. Ook Angra III zal hier worden neergezet.

ARGENTINIË

Op dit moment bevindt de enige in werking zijnde kerncentrale van Latijns-Amerika zich in Argentinië.

Het is de Atucha I-centrale van 374 megawatt in de omgeving van Buenos Aires, die in 1974 in dienst werd gesteld. Zij levert nu ca. 10% van Argentinië's elektrische energie.

De door West-Duitsland ontworpen Atucha I wordt niet met verrijkt, maar met natuurlijk uranium gestookt. Zij mag zich erop laten voorstaan als 's werelds meest efficiënte kerncentrale te worden beschouwd.

Argentinië's tweede kerncentrale, die bedoeld is in 1982 te starten, is nu in aanbouw in Embalse Río Tercero. Het is de Candu-reactor van 636 megawatt, geleverd door Atomic Energy of Canada Ltd. (AECL).

Argentinië's derde centrale — de Atucha II van 700 megawatt — en daarop volgende reactoren worden geleverd door West-Duitslands Kraftwerke Union (KWU).

De zwaar water-centrale waarvoor Argentinië onlangs een contract heeft afgesloten (zie artikel) zal in Arroyito verrijzen, in de provincie Neuquén bij het Andesgebergte ten zuidwesten van Buenos Aires. De centrale wordt geacht 250 ton zwaar water per jaar te kunnen produceren.

Zwaar water staat technisch bekend als deuteriumoxyde (D₂O). Het wordt soms als neutronenmoderator in kerncentrales toegepast. Het vertraagt de snelle neutronen die bij

kernsplijting vrijkomen, en stelt ze daardoor in staat effectiever aan volgende kernreacties deel te nemen. Zowel Atucha I als de Argentijnse Candu-reactor maken gebruik van zwaar water als koelmiddel.

Het voordeel van dit type reactor is dat het *natuurlijk* uranium kan verstoffen, dat veel goedkoper en gemakkelijker verkrijgbaar is dan verrijkt uranium van handelskwaliteit.

MEXICO

Mexico's Laguna Verde-centrale, die zich momenteel in aanbouw bevindt, moet in 1982 op stroom komen, dat wil zeggen zo'n vijf jaar later dan het schema aangaf. Zij wordt geleverd door Ebasco, een dochtermaatschappij van het Amerikaanse General Electric-concern.

Deze reactor is evenals een andere General Electric-centrale die erna zal worden geïnstalleerd, ontworpen voor het gebruik van verrijkt uranium, dat door de VS zal worden geleverd.

De twee General Electric-reactoren zullen samen zo'n 654 megawatt kunnen produceren.

Plannen voor volgende reactoren hebben nog geen concrete vorm aangenomen. De regering is nog bezig de respectieve verdiensten van diverse systemen tegen elkaar af te wegen, waaronder ook die van de door West-Duitsland aangeboden systemen.

zij opnieuw gebruikt kan worden, dan zullen zij daarbij ook plutonium produceren dat in kernbommen gebruikt kan worden. Wanneer de juiste hoeveelheid plutonium met neutronen gebombardeerd wordt, ondergaat het een snel accelererende kettingreactie, waarbij in een heftige explosie een gigantische energie vrijkomt.

Er is slechts zo'n 3 kilogram plutonium — een onstabiel, zilverachtig, radioactief metaal — nodig om een atoombom te maken.

Het contract tussen Brazilië en West-Duitsland is overal bekritiseerd. Speciaal Washington heeft bezorgdheid uitgesproken dat de overeenkomst uiteindelijk zou kunnen leiden tot de productie van

atoomwapens door Brazilië. Rapporten van de Amerikaanse Inlichtingendienst wijzen erop dat Brazilië voornemens is in de naaste toekomst een proefexplosie van een nucleair apparaat uit te voeren.

In 1977 vloog de Amerikaanse vice-president Fritz Mondale naar Bonn in een onsuccesvolle poging de verkoop van Duitse kennis omtrent de opwerking van splijtstof aan Brazilië te verhinderen. De Carter-regering oefende sterke druk op Bonn uit om het contract te annuleren. Maar begrijpelijkerwijs weigerden de West Duitsers.

Brazilië's kernprogramma wordt in volle ernst doorgezet (voor details zie bovenstaand kader). Intussen neemt zowel in Washington als elders de

bezorgdheid over Brazilië's groeiende nucleaire mogelijkheden toe.

Argentinië komt opzetten

Ook het naburige Argentinië maakt energieke vorderingen met een ambitieus eigen kernenergieprogramma. Deze natie doet een gooi naar de positie van Latijns-Amerika's leidende plaats in de kernenergie-industrie.

Terwijl het ongeluk met de kerncentrale van Harrisburg in Pennsylvania (de „Three Mile Island”-centrale) in vele landen (waaronder Brazilië) aanleiding gaf tot heftige debatten over de veiligheid van kernenergie, bleef Argentinië rustig doorgaan met zijn omvangrijke kernenergieprogramma.

Argentinië bewoog zich al vroeg op dit terrein. Het Argentijnse programma voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van kernenergie begon in de jaren '50 onder het eerste Peron-regime. In 1955 bouwde het land zijn eerste experimentele reactor.

De Argentijnse „Comisión Nacional de Energía atómica” (CNEA) heeft nu een 20 miljard gulden vengend, 20 jaren bestrijkend kernenergieprogramma bekendgemaakt. Het programma voorziet in de installatie van zes kerncentrales tegen het jaar 2000.

Dit zal Argentinië tegen het eind van de eeuw een energie-opwekkingscapaciteit van 3400 megawatt verschaffen, dat wil zeggen minstens 15% van de totale energieproductie van het land. Het doel van Argentinië is zijn afhankelijkheid van olie voor de elektriciteitsproductie te verkleinen of geheel uit te schakelen.

Evenals met Brazilië het geval was, werd de overeenkomst afgesloten met de Westduitse Kraftwerke Union.

Momenteel heeft Argentinië één reactor in bedrijf, terwijl in 1982 een tweede reactor in gebruik zal worden genomen. (Zie kader.)

Zwaar water-fabriek

Ook heeft Argentinië begin van dit jaar een contract van 66 miljoen gulden getekend voor de levering van een zwaar water-fabriek door de Zwitserse firma Sulzer Brothers. Deze zwaar water-fabriek wordt als een onmisbaar element beschouwd in Argentinië's nucleaire meesterplan.

Maar Washington is bang dat de zwaar water-overeenkomst het Argentijnse vermogen om kernwapens te produceren aanmerkelijk zal opvoeren. In de week dat het contract werd getekend, wees Argentinië er tot tweemaal toe op dat een „niet bij name genoemde buitenlandse mogelijkheid” geprobeerd had de afsluiting van een overeenkomst te verhinderen op grond van het feit dat deze uit zou kunnen lopen op de ontwikkeling van kernwapens.

Wat de bezorgde Amerikaanse autoriteiten verder verontrust, is dat Argentinië eveneens plannen heeft voor de bouw van een experimentele plutonium-opwerkingsfabriek in het begin van de jaren '80. Opwerking op

grote schaal wordt dan in de jaren '90 verwacht.

Sommige critici betogen dat het opwerken van plutonium in de afzienbare toekomst voor Argentinië niet economisch haalbaar is. Dit heeft bij waarnemers de mening doen postvatten dat de beslissing om zich op het terrein van de plutonium-extractie te gaan bewegen meer politiek en militair is dan economisch. Zelfs een experimentele opwerkingsfabriek zou voldoende splijtbaar materiaal voor een kernwapen kunnen produceren.

Washington van zijn stuk gebracht

„Ik geloof niet dat de VS aan onze vreedzame bedoelingen twijfelen”, aldus het commentaar van admiraal Carlos Castro Madero, de president van Argentinië's CNEA. „Maar zij denken dat elke productie van plutonium gelijk staat met proliferatie van kernwapens.”

Admiraal Castor Madero handhaaft zijn mening dat opwerking van splijtstof een belangrijk en economisch verantwoord alternatief voor de energievoorziening is, en dat zijn land er niets voor voelt afstand te doen van het recht om deze mogelijkheid te benutten.

In antwoord op Argentinië's belangstelling voor terreinen van de nucleaire technologie die de VS als „gevoelig” beschouwen, heeft Washington gedreigd de verscheping van verrijkt uranium naar Argentinië te staken. Maar dergelijke bedreigingen kloppen aan dovemans deur. Zoals eerder opgemerkt, opereren de Argentijnse kerncentrales op gemakkelijk verkrijgbaar natuurlijk uranium. De kleine hoeveelheid verrijkt uranium die Argentinië momenteel nodig heeft voor zijn researchinstallaties en experimentele reactoren kan o.a. van de Sovjetunie worden betrokken.

Argentinië verkoopt jaarlijks zo'n miljoen ton tarwe en grote hoeveelheden andere granen en vlees aan Rusland, maar importeert weinig Russische goederen. De import van verrijkt uranium en aanverwante producten in Argentinië zou de handelsbalans in evenwicht kunnen helpen brengen.

In maart jl. bracht een gezaghebbende Argentijnse economische misie een bezoek aan Moskou voor

onderhandelingen over onderwerpen zoals wetenschappelijke uitwisseling en samenwerking op het terrein van de kernenergie. In april werden de besprekingen in Buenos Aires voortgezet met een Russische delegatie.

In weerwil van het feit dat het Argentijnse ministerie van Buitenlandse Zaken herhaaldelijk heeft bevestigd dat het land slechts door wenst te gaan met de toepassing van kernenergie voor vreedzame doeleinden, blijven analytici van de Amerikaanse Inlichtingendienst van mening dat Argentinië halverwege de jaren '80 over kernwapens zou kunnen beschikken.

Een verklaring van admiraal Castor Madero dat Argentinië niet van zins is het Nucleaire Non-Proliferatie Verdrag (NPT) te tekenen omdat dit discriminerend zou zijn jegens landen die niet over kernwapens beschikken, heeft weinig geholpen om een eind aan die vrees te maken. (Ook Brazilië heeft geweigerd het verdrag te ondertekenen.)

Mexico kijkt naar de toekomst

Het is niet zonder betekenis dat Argentinië weldra een overeenkomst met Brazilië zal tekenen voor de vorming van een consortium dat nucleaire systemen zal aanbieden aan de rest van Latijns-Amerika. Dit zal Latijnsamerikaanse naties een aantrekkelijk alternatief verschaffen ten opzichte van leveranciers uit de VS die aan de restricties van hun regering gebonden zijn. Mexico, Chili en Peru hebben reeds belangstelling getoond.

In weerwil van haar reusachtige oliereserves beschouwt de Mexicaanse regering de kernenergie als een onmisbaar hulpmiddel om haar industriële groei te verwezenlijken.

De consumptie van elektrische energie in Mexico stijgt sneller dan die van de energie als geheel. Deskundigen op het terrein van de kernenergie voorspellen dat er in het jaar 2000 slechts voor 40 à 45% in de Mexicaanse behoefte zal kunnen worden voorzien door waterkracht-, aardwarmte- en steenkolencentrales. De rest zal moeten komen van met olie en gas gestookte centrales en van kernenergie.

Deze deskundigen hebben bere-
(Zie verder pagina 20)

Elienne Montes — Gamma / Liaison

TERRORISME-EXPERTS SPREKEN VRIJUIT

Nog nooit is de dreiging van het terrorisme zo groot geweest. Wij bieden onze lezers hier een boeiend interview met twee van 's werelds schranderste geesten op het gebied van dit angstwekkende spook!

Christopher Dobson, Brits schrijver en journalist, is specialist inzake terrorisme. Hij is een vooraanstaand medewerker van het tijdschrift *Now!* en de schrijver van de eerste studie over de Palestijnse terroristische groepering *Zwarte September*. Hij heeft *The Terrorists* geschreven, een gids over terroristische groepen, hun wapens en hun filosofie.

De schrijver Walter Nelson is een voormalige speciale agent van de Amerikaanse Militaire Inlichtingendienst en nieuwsredacteur voor *Radio Free Europe*. Hij heeft onlangs een thriller geschreven over een vermetele terroristische coup in Londen. Nelson, die voor vele Amerikaanse en Britse tijdschriften en kranten schrijft, woont sinds enige jaren in Londen.

VRAAG: Mijnheer Nelson, u hebt onlangs een thriller geschreven over

de ontvoering van de Britse koningin Elizabeth door terroristen. Zouden, in het kielzog van de moord op Lord Mountbatten door het Ierse Republikeinse Leger (IRA), terroristengroepen zo'n fanatieke actie durven ondernemen als het ontvoeren van de koningin? Zouden zij werkelijk de veiligheidsbarrières kunnen doorbreken?

NELSON: Een terroristische overval op de hoogstgeplaatste personen is zeker niet ondenkbaar. Een IRA-leider heeft zelfs in het openbaar aangekondigd dat de Britse koninklijke paleizen nu op het „programma” van de IRA staan. Wat betreft het doorbreken van de beveiliging: dit is reeds eerder gebeurd. Onlangs is een onbevoegde persoon aangetroffen in de particuliere vorstelijke vertrekken van Windsor Castle. In dit geval was zelfs de elektronische veiligheids gordel doorbroken.

DOBSON: Gegeven het huidige niveau van beveiliging zou het een moeilijk karwei zijn de koningin te ontvoeren. De veiligheidsdienst is zich van het gevaar zeer goed bewust en heeft noodmaatregelen uitgewerkt om alle te voorziene omstandigheden het hoofd te kunnen bieden. Ze hebben zelfs nagebootste overvallen op de koninklijke familie ondernomen. Dit betekent natuurlijk niet dat het onmogelijk zou zijn de koningin te ontvoeren — alles is mogelijk in de wereld van het terrorisme.

Het grootste gevaar is altijd een moordaanslag op de koningin. De terroristengroepen schijnen te hebben uitgemaakt dat de door een dergelijke poging veroorzaakte algemene

REBELLEN oefenen met pistolen in een afgelegen gebied van het door geweld geteisterde El Salvador.

Een groot aantal terroristen is volkomen bereid voor de zaak te sterven, voornamelijk omdat, als men eenmaal terrorist is er geen weg terug is.

Christopher Dobson

internationale verontwaardiging afbreuk zou doen aan hun zaak. Maar het lijkt geen twijfel dat indien het hun zaak ten goede zou komen, zij het zouden proberen.

V.: Hoeveel terroristische organisaties zijn er thans in de wereld?

DOBSON: Het is onmogelijk te zeggen hoeveel terroristengroepen er thans bestaan, daar ze net als amoeben zich voortdurend splitsen, afsterven en herleven. Telt men echter land voor land de groepen die nu op een serieus niveau werken, dan komt men op een aantal van 45 tot 50.

NELSON: Volgens de Amerikaanse Inlichtingendienst zijn er alleen al in de VS minstens 30 groepen die bereid zijn terreur en gewelddadigheid te gebruiken om hun doeleinden te bereiken; men schat hetzelfde aantal voor Engeland. Telt men Latijns-Amerika en het Midden-Oosten mee, dan moeten er in de hele wereld minstens 200 zijn. Maar vergeet niet hoe moeilijk het is uit te maken wie

een terrorist en wie een lid van een nationale bevrijdingsbeweging is. Dat hangt af van de kant waaraan je staat. De klassieke hedendaagse terrorist is Jasser Arafat, maar hij is uitgenodigd om de Verenigde Naties toe te spreken en zijn Palestine Liberation Organization (PLO) heeft in de meeste landen van de wereld gezant-schappen.

V.: In hoeverre werken deze groepen samen?

DOBSON: Er bestaat geen terroristische internationale als zodanig, maar er is heel veel incidentele samenwerking. Deze is merendeels het resultaat van een in 1972 in Libanon gehouden bijeenkomst onder de auspiciën van het Volksfront voor de Bevrijding van Palestina. Er zijn soortgelijke bijeenkomsten van internationale terroristen geweest, speciaal in Ierland, waar zij vergaderden onder de dekmantel van zogenaamde bevrijdingsbewegingen. Zij schijnen te werken op basis van wederzijdse begunstiging. Duitse leden van de Rote Armee Fraction — de opvolgers van de Baader-Meinhof-groep — namen bijvoorbeeld deel aan de overval op Entebbe, Oeganda. Er bestaat ook een uitgebreide uitwisseling van wapens en deskundigheid. Men weet bijvoorbeeld dat Ierse bommenmakers hun techniek hebben doorgegeven aan de Arabieren en de Spanjaarden in ruil voor wapens.

V.: Hoeveel terroristengroepen zijn goed genoeg georganiseerd en uitgerust om een ernstige bedreiging te vormen?

NELSON: Alle terroristengroepen vormen een ernstige bedreiging, ongeacht hoe klein ze zijn en hoe slecht uitgerust. Maar het is een feit dat een groot aantal terroristengroepen buitengewoon goed georganiseerd en uitgerust zijn, en ongelooflijk rijk. Met iedere liter benzine die wij kopen, steunen wij de PLO, doordat een deel van het inkomen der Arabische OPEC-landen naar Arafats groep gaat. Zijn jaarlijks inkomen belooft ontelbare miljoenen. De Libische olieopbrengsten helpen ook het terrorisme financieren. Zowel de PLO als Libië helpen de IRA financieren en zelfs Latijns Amerikaanse revolutionaire groepen, ofschoon de Latijns-amerikanen zelf miljoenen hebben, afgeperst door het ontvoeren van industriëlen.

V.: In hoeverre kan men zeggen dat zij, bij het najagen van hun eigen individuele doeleinden, een gemeenschappelijke zaak hebben? In hoeverre stemmen hun bedoelingen en politieke idealen overeen?

DOBSON: Er is een aantal uiteenlopende doeleinden. De IRA is nationalistisch, terwijl de stedelijke guerrillagroepen van Europa eropuit zijn het bestaande maatschappelijke stelsel te vernietigen, in de hoop dat er iets beters uit zal voortkomen. De meeste Latijns Amerikaanse groepen trachten de bestaande regering omver te werpen en aan de macht te komen. De Palestijnen willen de staat Israël vernietigen — ondanks hun ontkenningen — en Palestina weer bezetten. Hun oogmerk is op de lange duur de marxistisch-leninistische ideologie en revolutie uit te breiden tot de „feodale” Arabische staten. Men moet hierbij de IRA in het oog houden. De officiële IRA die *niet* in Ulster strijdt, is marxistisch, terwijl de Provisional IRA (PIRA), die voor de meeste gewelddaden in Ulster en Engeland verantwoordelijk is, dicht bij het fascisme staat, ofschoon haar filosofische grondslag marxistisch is. Die situatie wordt nog gecompliceerder door de opkomst van de meedogenloze Irish National Liberation Army (INLA) die enkele van de gruwelijkste moorden heeft gepleegd. Het is een trotskistische groep.

NELSON: Sommige groepen hebben zeer duidelijke territoriale ambities. Een voorbeeld is de PLO en de andere Palestijnse terroristische groepen. Latijns Amerikaanse organisaties zijn zeer marxistisch georiënteerd, evenals de IRA. Men begrijpt doorgaans niet dat de IRA niet alleen anti-Brits is, maar evenzeer tegen de regering van de Ierse republiek. Ze willen het Ierse parlement afschaffen en in Dublin een „socialistisch-revolutionaire” dictatuur vestigen. Rechts terrorisme is een ander, en nieuwer, verschijnsel.

V.: Welke landen in de wereld bieden een toevlucht aan terroristen en geven aanzienlijke financiële steun aan terroristengroepen, alsmede militaire opleiding en uitrusting?

NELSON: Irak en Libië bieden bescherming en financiële steun aan terroristen, evenals Zuid-Jemen dat een marionet van het Sovjetblok is.

DOBSON: Libië en Cuba zijn de

voornaamste twee toevluchtsoorden voor terroristen. De verschillende Arabische landen geven ook onderdak, opleidingsfaciliteiten, wapens en geld aan de verschillende groepen die achter de regering van de dag staan. Ook Ruslands satellieten geven de terroristen hulp, maar in stilte.

V.: Speelt de Sovjetunie een voorname rol bij het steunen van terroristische groepen?

DOBSON: De Russen werven mogelijke rekruten onder de studenten uit de Derde Wereld van de Lumumba University en leiden hen op als terroristenleiders. Er bestaan opleidingskampen voor terroristen in Oost-Duitsland en Tsjechoslowakije. Een aantal Arabische terroristen die deze kampen hebben bezocht, zijn door de Israëli's gevangengenomen en hebben de omvang van de Sovjetbemoeienissen onthuld. De meeste terroristenwapens zijn in Rusland ontworpen, maar worden gemaakt in en geleverd vanuit Tsjechoslowakije. Terroristen mogen de satellietlanden ook als toevlucht gebruiken na het verrichten van operaties in Europa. Het is veelzeggend dat deze terroristengroepen niet één daad van terrorisme tegen de Sovjetunie hebben uitgevoerd. De laatste ontwikkeling is het gebruik door de Russen van Cubanen voor de opleiding van Arabische terroristen in Zuid-Jemen. Ze trachten altijd hun eigen verantwoordelijkheid te verbergen, maar deze dekmantel is nu verscheurd.

NELSON: De Sovjethulp speelt bijna overal een rol. Ze steunt rechtstreeks anti-Israëli'sche terroristengroepen, maar zover ik weet heeft ze de IRA niet rechtstreeks geholpen. Anderzijds helpt de USSR die landen en groepen die de IRA steunen. Het is altijd in het Sovjetbelang geweest overal buiten het Sovjetblok de pot aan de kook te houden. Onrust is iets dat, naar ze steeds hopen, hen in de kaart zal spelen. Binnen de Sovjetunie is het natuurlijk anders. Daar verpletteren zij zelfs de geringste uiting van tegen de staat gerichte activiteit.

V.: Zou de financiële steun die de IRA van Ierse Amerikanen krijgt, te vergelijken zijn met de steun die landen als Cuba en Libië de PLO geven?

DOBSON: Neen. Dit zijn twee verschillende verschijnselen. De Ierse

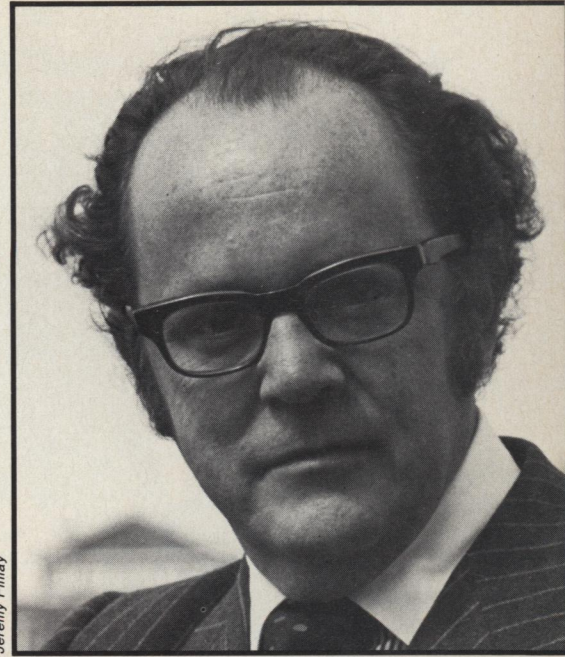
Amerikanen geven geld en politieke steun uit liefde voor een oude zaak. Velen van hen voelen zich schuldig omdat ze een gemakkelijk leven in Amerika leiden, terwijl hun verwanten in het oude land vechten en sterven. De door Cuba en speciaal Libië gegeven steun is van andere aard. Deze landen bieden opleidingskampen, wapens, geld en logistieke steun via de „diplomatieke kanalen” en gedragen zich feitelijk als landen die in oorlog zijn.

NELSON: De financiële hulp die Ierse Amerikanen de IRA geven, is aanzienlijk. Maar dit is een kleinigheid in vergelijking met wat ze elders krijgen. Amerikaanse hulp is psychologisch belangrijker. Het stelt de IRA in staat zich over te geven aan de fantasie dat ze internationaal gerespecteerd wordt en dat ze een wettige zaak nastreeft waarmee anderen sympathiseren.

V.: Hoe verfiind is de wapenrusting van deze groepen en in hoeverre stelt hun organisatie hen in staat grote overvallen te doen?

NELSON: De fundamentele uitrusting bestaat uit handvuurwapens en vooral kleine machinegeweren. Draagbare raketten als de SAM-7 en explosieven van de grootste verfijning staan alle tot hun beschikking. Voor zover ik weet zijn, afgezien van de PLO, de terroristen nog niet met tanks of straalgevechtstoestellen bewapend geweest. Daardoor zouden ze in een leger veranderen en te zichtbaar worden. Maar een kogel kan het leven van een nationale leider — of een klein kind — even snel wegvagen als een kanonsgranaat.

DOBSON: Hun bewapening wordt hoe langer hoe verfijnder. Een groep PFLP-„soldaten” werd in een huis dicht bij de luchthaven van Rome aangehouden, waar de Palestijnen het neerschieten van een lijntoestel van El-Al voorbereidden. Ze hebben Kalashnikovs, het door de Vietcong gebruikte wapen dat het beste aanvalsgeweer ter wereld is. Ze hebben ook miniatuur machinepistolen, zoals de in Tsjechoslowakije gemaakte Skorpion. Speciaal de Ieren zijn experts in het maken van bommen geworden, waarbij ze kwikschokbuisen gebruiken en bommen met afstandsbediening, gelanceerd door radioapparatuur, gelijk aan die welke voor het controleren van de vlucht

Jeremy Finlay

Alle terroristengroepen vormen een ernstige bedreiging, ongeacht hoe klein ze zijn en hoe slecht uitgerust.

Walter Nelson

van modelvliegtuigen wordt gebruikt.

Er zijn ongeveer 10 groepen die goed genoeg georganiseerd zijn om grote aanslagen te plegen. Maar zulke aanslagen zijn moeilijker geworden door de oprichting van gespecialiseerde antiterroristengroepen zoals de Britse Special Air Service en de Duitse GSG9 die samenwerkten bij de bevrijding der passagiers van het gekaapte Lufthansa-vliegtuig in Mogadishu, Somalië. Kapen schijnt uit de mode te zijn geraakt, omdat dit incident dat volgde op dat van Entebbe, de terroristen ervan overtuigde dat de wereld voorbereid was om kaping van vliegtuigen te bestrijden. Ze hebben hun doelen nu verlegd naar de bezetting van ambassades en het gijzelen van diplomaten, hoewel de SAS dit voorjaar erin slaagde de terroristische bezetting van de Iraanse Ambassade in Londen te beëindigen.

(Zie verder pagina 23)

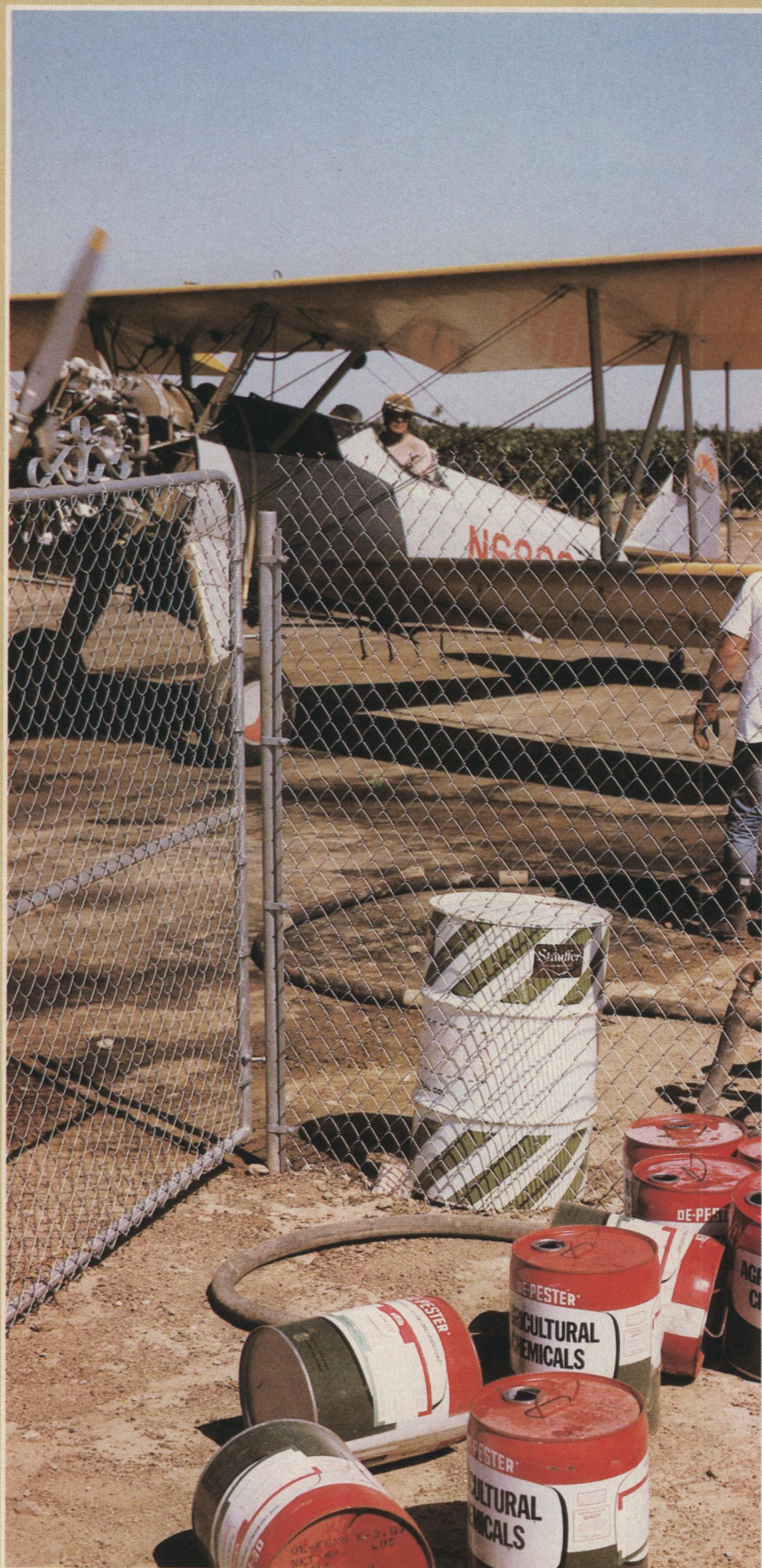
Foto: Christopher, Inzet, PT-foto

WIE ZAL DE WERELD VOEDEN?

door Donald D. Schroeder

De mensheid wordt thans door een reeks ontstellende voedselproblemen bedreigd en er bestaat geen enkele voedseltechnologie die hiervoor uitkomst kan bieden. De bijbel echter openbaart ons de enig mogelijke oplossing!

PT-foto

Nooit eerder — zelfs niet onder uiterst ongunstige weersomstandigheden — heeft het overgrote deel der naties geen kans gezien zichzelf te voeden.

Voor de eerste maal in de geschiedenis zijn slechts vier landen — plus een paar andere op beperktere schaal — bij machte de eigen bevolking van de onmisbare voedingsgranen te voorzien en bovendien aanzienlijke hoeveelheden daarvan te exporteren.

Met andere woorden: van de 150 landen hier op aarde zien momenteel meer dan 140 zich genoodzaakt eën vaak belangrijk deel van hun behoeften aan levensmiddelen door import te dekken.

De vier grote exporteurs van voedingsgranen — onmisbaar voor de mensheid zowel als voor de veestapel — zijn de VS, Canada, Australië en Argentinië. Van dit viertal stellen de beide Noordamerikaanse landen de overige verre in de schaduw.

Zeër beperkte mogelijkheden

Eën enkel geografisch gebied, Noord-Amerika, beheert dus het overgrote deel van de voor uitvoer bestemde graanvoorraden hier op aarde. Deze situatie is ongeëvenaard in de geschiedenis.

Meer dan 100 naties zijn thans in zekere mate afhankelijk van wat de VS en Canada exporteren.

Maar wat zal er gebeuren als de agrarische systemen van deze weinige graanexporteurs — met name de VS — door langdurige droogte worden getroffen, of als hun oogsten door andere noodlottige omstandigheden mislukken?

Dan zijn er geen andere naties die de taak van deze grote voedslexporteurs kunnen overnemen. De Republiek van Zuid-Afrika en Zimbabwe (het vroegere Rhodesië) bedienen als grote graanexporteurs uitsluitend het Afrikaanse continent. Deze landen zien zich momenteel voor ernstige politieke en rassenvraagstukken gesteld. Een dergelijke nuurst zou gemakkelijk zowel hun agrarische als hun industriële produktie kunnen ontwrichten.

Nieuw-Zeeland voert grote hoeveelheden vlees en zuivelprodukten uit, maar géén voedingsgranen. Ook het aardrijkskundig beschouwd kleine West-Europa heeft grote overschotten, maar dit zijn uitsluitend

Tussen het begin van het thans aangebroken decennium en het einde van deze eeuw, een periode van nog geen 20 jaar, moet de wereldvoedselproductie bijna worden verdubbeld! En dat zal dan moeten gebeuren met een produktiesysteem dat in vele gebieden snel aftakelt . . .

dure zuivelprodukten en géén granen.

De Amerikaanse minister van Landbouw, Bob Bergland, heeft onlangs verklaard dat indien de Amerikaanse oogsten in één jaar met slechts 10 procent zouden dalen, de aanwezige voorraden vrijwel geheel zouden worden verbruikt, terwijl de voedselprijzen omhoog zouden vliegen.

Twee jaar misoogst in een van de voornaamste graanexporterende landen, of één jaar misoogst in twee of meer van zulke landen, zou tot een wijdverspreide hongersnood en ernstige internationale verwickelingen kunnen leiden.

Bevolkingsexplosie

De mensheid staat voor een dilemma dat zijn weerga niet kent!

We leven in een wereld waarvan de bevolking jaarlijks met 75 miljoen zielen toeneemt. Dit wil zeggen dat elke drie jaar nog eens 225 miljoen mensen extra moeten worden gevoed, gehuisvest alsmede voorzien van de dingen die het leven wat veraangename. Dat is een bevolking zo groot als van de VS.

De aarde bereikte het eerste miljard bewoners pas in 1830. Het tweede miljard werd 100 jaar later, in 1930, vol gemaakt. (Veel van onze lezers of hun ouders waren toen al geboren.) Het derde miljard volgde goed 30 jaar daarna, in 1960. Het vierde miljard kwam al 15 jaar later, in 1975. Thans bedraagt de wereldbevolking 4,5 miljard zielen en dit aantal zal — tenzij een wereldoorlog dat verhindert — in 1987 vijf miljard bedragen.

Ofschoon de *geboortecijfers* zowel in de ontwikkelde landen als in de ontwikkelingslanden sterk dalen, zal alleen al door de invloed van de leeftijdsgroepen die kinderen ter wereld brengen, de wereldbevolking omstreeks het jaar 2000 de 6 miljard zijn overschreden, tenzij een wereldcatastrofe dit zou verhinderen.

Negentig procent van de jaarlijkse bevolkingsgroei komt voor rekening

van de ontwikkelingslanden, die nú reeds met voedselproblemen te kampen hebben. Steeds meer van deze, nog steeds in aantal toenemende massa's ontvluchten het platteland en trekken naar de grote steden. Maar in plaats van betere levensomstandigheden, voedsel en werk te vinden, eindigen de meesten van hen in de armoedige achterbuurten. Daarbij zijn deze mensen niet langer voedselproducenten, maar voedselconsumenten.

Nu reeds verbluffende vraag naar voedsel

Tijdens het leven van vele onzer lezers is in de ontwikkelingslanden een ontstellende voedselcrisis ontstaan.

In 1950 konden de ontwikkelingslanden nog in hun eigen behoeften aan voedsel voorzien. Omstreeks 1970 zagen ze zich echter genoodzaakt 20 miljoen ton voedsel te importeren, en in 1975 hadden ze al 45 miljoen nodig. In 1979 voerden ze al bijna 70 miljoen ton in. Tegen 1985 zullen deze landen 85 à 100 miljoen ton per jaar moeten importeren en omstreeks 1990 zelfs 125 à 145 miljoen ton, aldus voedselkundigen. En dat slaat dan op jaren met „normale” weersomstandigheden. Mochten deze landen door uitzonderlijk slechte omstandigheden worden getroffen, dan zal de import aanzienlijk groter moeten worden.

Waar moeten ze dan het geld vandaan halen om die extra invoer mee te financieren. Nú reeds zijn vele van deze landen niet bij machte deze zo dringend nodige hoeveelheden voedsel te kopen. Ze beschikken amper over geldreserves en er bestaat maar weinig vooruitzicht dat ze meer geld zullen gaan verdienen. Bovendien zullen de transportmiddelen en het wegennet om voedselvoorraden snel daar te brengen waar ze het hardst nodig zijn.

Nooit eerder in de geschiedenis heeft de wereld een dergelijk voedselprobleem gekend! Nochtans gaat deze wereld onbekommerd z'n gang,

zonder zich in te spannen voor de ontzaglijke vergroting van de voedselproductie, die onmiddellijk dient te worden gerealiseerd, wil men de hele wereldbevolking van een behoorlijk voedingsniveau verzekeren!

Tussen het begin van het thans aangebroken decennium en het einde van deze eeuw, een periode van nog geen twintig jaar, moet de wereldvoedselproductie bijna worden verdubbeld! En dat zal dan moeten gebeuren met een produktiesysteem, dat in vele gebieden snel aftakelt.

Overal ziet men de onheilstekenen! Nu reeds is een miljard mensen — een kwart van de wereldbevolking — ondervoed, vaak in zeer ernstige mate. Voedselkundigen schatten dat de helft van dit aantal — 500 miljoen mensen! — op rampzalige wijze door armoede en voedselgebrek wordt getroffen en nog maar net in leven kan blijven. Zelfs in jaren met voor de landbouw gunstige omstandigheden neemt het aantal van deze hongerende mensen nog steeds toe. Droogteperioden, politieke beroeringen of andere gebeurtenissen die noodlottig voor de landbouw zijn, zullen de ellende alleen maar verergeren.

Decennium van uitstel

De wereld zou zich momenteel al voor veel ernstiger hongersnoden geplaatst zien, ware het niet dat we een uitermate gunstige periode, een „decennium van uitstel” hadden mogen beleven van het midden van de jaren '60 tot het midden van de jaren '70.

De voedselkundigen zijn er met hun ramingen naast geweest — en de wereld met hen. Medio '60 hadden ze, zich baserend op de toenmalige ontwikkeling van de voedselproductie, voorspeld dat in het begin van de jaren '70 of iets later in vele dichtbevolkte landen van Afrika en Azië een ernstige hongersnood zou uitbreken, die tegen 1980 ook Latijns-Amerika zou treffen.

Niemand kon het decennium van

AUSTRALIËS GROTE DROOGTE – Bedreiging voor voedslexport

Australië kampt met een van de ernstigste droogteperioden sinds tientallen jaren. Enorme delen van dit continent van Nw. Z-Wales en Queensland in het oosten tot West-Australië in het westen, worden getroffen door een uitzonderlijke droogte. In sommige streken van het land duurt deze droogte reeds verscheidene maanden, in andere delen houdt ze al vier afschuwelijke jaren lang aan.

Sommige delen van Victoria, het zuiden van Nw. Z-Wales, Zuid-Australië en West-Australië hebben volkomen onverwacht regen gekregen, die daar verlichting heeft gebracht. Maar als er niet meer regen valt, zullen ook deze streken weldra weer zijn uitgedroogd.

Al zou er morgen op het hele continent een einde aan de droogte komen, dan nog zou de schade voor Australië enorm zijn. Vijftig procent van Australië's inkomsten uit z'n export is namelijk te danken aan landbouw en veeteelt. Alleen al in Nw. Z-Wales schatten producenten de verliezen als gevolg van de langdurige droogte op een derde deel van de veestapel d.i. voor een waarde van bijna 4 miljard gulden aan rundvee en schapen!

Daar komt nog bij dat het in Australië winter is geweest en enige regen van betekenis te laat kwam voor de vee- en graanboeren, met uitzondering van degenen die in de warmere noordelijke helft van het continent hun bedrijven hadden. Want de grond was te koud en het groeiseizoen te kort geworden dan dat ze er veel profijt van hadden.

De economische gevolgen van de droogte voor het Australische boerenbedrijf is nog niet eens het belangrijkste probleem. Hoe ernstig de situatie ook is voor de rechtstreeks getroffen gezinnen, het belangrijkste van alles zijn wel Australië's verplichtingen als een van 's werelds voornaamste voedslexporterende landen.

Australië is nl. de op twee na grootste tarwe-exporteur ter wereld. Ongeveer 80% van de jaarlijkse tarweoogst gaat naar het buitenland. Tot de vaste afnemers

W. Brindle – Australia News and Information Bureau

behoren Egypte, Iran, de Sovjetunie, China, Japan en een aantal landen in Z.O.-Azië. Mocht de droogteperiode tot het einde van het jaar aanhouden, dan zou Australië zich weleens gedwongen kunnen zien zijn uitvoer stringent te beknotten.

Dat voor het eerstvolgend seizoen slechts een sterk gereduceerd areaal kan worden ingezaaid, is niet de enige bedreiging van Australië's toekomstige voedsel-export. Een andere indirecte maar even ernstige bedreiging is de noodzaak tarwevoorraden als veevoeder te gebruiken teneinde schapen en runderen in leven te kunnen houden. Het gebruik van tarwe als veevoeder — hoe verklaarbaar op zich ook — betekent dan weer dat Australië nog minder tot zijn beschikking heeft voor export naar de hongerende overzeese volkeren.

Het is een angstaanjagend vooruitzicht dat dit juist gebeurt op een tijdstip dat vele door honger en armoede getroffen landen zelf ook te lijden hebben van door droogte of overstromingen veroorzaakte misoogsten.

Het zou ertoe leiden dat een ellendige, wrede hongersnood juist die landen trof die daar het minst tegen bestand zijn en dat vele miljoenen daardoor zouden sterven. Geen rundvee of schapen, maar *mensen!*

— Donald Abraham

uiterst gunstig weer voorspellen van medio 1960 tot medio 1970, evenmin als het tijdelijk „succes” van de Groene Revolutie.

Dat gunstige weer was een geschenk van God, waarmee Hij zijn doel hier op aarde wilde bereiken. De Groene Revolutie daarentegen was „een geschenk van mensen” t.w. van agrarisch goed en kwaad.

De Groene Revolutie stelde het mensdom in staat tot een sprongsgewijze opvoering van de landbouwproductie zonder dat daartoe meer grond in cultuur werd gebracht, zoals in voorafgaande eeuwen altijd nodig was geweest. Dit is gebaseerd op het gebruik van speciaal, door kruising verkregen zaaigoed dat een hoge opbrengst geeft, intensieve mechanisatie en irrigatie en een overvloedige toepassing van kunstmest en bestrijdingsmiddelen tegen insecten en plantenziekten.

Deze agrarische revolutie, ons door de wetenschap geschonken, begon in de jaren '50. Met een sneeuwbaaleffect verspreidde ze zich over een aantal belangrijke ontwikkelingslanden, met name India, Pakistan, Turkije, de Filipijnen en Mexico. Gezien de enorme oogsten die de Groene Revolutie opleverde, meenden velen dat het wereldvoedselvraagstuk nu was opgelost.

Op z'n minst een kwart van de agrarische productie ter wereld kan rechtstreeks worden toegeschreven aan de toepassing van kunstmest en chemische bestrijdingsmiddelen; ongeveer twee derde van al het landbouwareaal hier op aarde wordt mechanisch bewerkt.

In de VS hebben de kruising van maïsrassen en de toepassing van kunstmest en bestrijdingsmiddelen de maïsoogst in een periode van drie decennia verdrievoudigd. Door toepassing van dezelfde methoden wist India in zeven jaar tijd, van 1965 tot 1972, zijn tarweproductie van 11 tot 26 miljoen ton per jaar op te voeren. Dat was een produktiestijging van een hoofdgewas zoals door geen ander land ooit werd bereikt.

De Filipijnen waren in staat zelf in hun behoefte aan rijst te voorzien, nadat ze een halve eeuw op importen aangewezen waren geweest.

Maar de hoop dat dergelijke intensieve landbouwmethode, over heel de wereld toegepast, het einde van de

*Nu reeds is een miljard mensen — een kwart van de
wereldbevolking — ondervoed, vaak in zeer ernstige mate.
Voedselkundigen schatten dat de helft van dit aantal — 500
miljoen mensen! — op rampzalige wijze door
voedselgebrek wordt getroffen . . .*

voedseltekorten zouden betekenen, blijkt een illusie te zijn.

Eigenlijk was het „decennium van uitstel” een kans voor de mensheid om de steeds maar stijgende geboortecijfers terug te dringen, voorrang te geven aan gezonde landbouwmethoden, alsmede oogstmachines en tractoren te laten prevaleren boven luxe auto's en tanks. Het was een kans om corruptie en lethargie — bij bevolking zowel als overheid — uit te bannen. Het bood de mogelijkheid politieke en sociale tegenstellingen uit de weg te ruimen en de internationale gemeenschap te mobiliseren voor de strijd tegen de wereldvoedselcrisis. Ook lag hier de kans om nationaal zowel als internationaal voedselvoorraden aan te leggen.

Maar van dit alles is bitter weinig terechtgekomen. De jaren met goede oogsten leidden er enkel toe dat de meeste staten gewoon op de oude voet voortgingen. Door menselijk egoïsme en het verkeerd stellen van prioriteiten werd het „decennium van uitstel” verspild.

Omstreeks het midden van de jaren '70 werkten misoogsten als gevolg van droogte, een groeiende vraag naar voedsel doordat het de mensen wat beter ging, snel stijgende energiekosten, krappere kunstmestleveranties en een ongeremde bevolkingsgroei samen om de in de afgelopen 15 jaar met de Groene Revolutie bereikte resultaten zo goed als geheel te niet te doen.

Mexico, dat tussen 1965 en 1969 10% van zijn graan had geëxporteerd, kwam in het midden van de jaren '70 voor de noodzaak te staan 20% van zijn behoefte aan graan door import te dekken. De Filippijnen die zelf al hun rijst verbouwden, zagen zich binnen tien jaar genoodzaakt dit volksvoedsel weer te importeren. De Sovjetunie, van oudsher exporteur van graan, is de laatste jaren de grootste importeur van graan ter wereld geworden.

En India, dat zijn chronische voedselproblemen meende te hebben op-

gelost door het opslaan van een graanvoorraad van 20 miljoen ton, zag het grootste deel van deze reserve weggevaagd door de ernstige droogte van dit jaar in 14 van zijn 31 staten.

Wat is dit eigenlijk voor een wereld, waarin het bestaan van honderden miljoenen mensen afhankelijk is van de grillen van het weer, de energievoorziening en de politieke en economische situatie in een handjevol landen?!

Kwetsbare moderne landbouw

De handvol grote staten die voedsel exporteren, gaan prat op hun agrarische macht in deze wereld. Vooral de VS zijn zoiets als een moderne variant van het oude Egypte uit de dagen van Jozef, waarvan een hongerende wereld voedsel verwacht.

Maar de befaamde Amerikaanse hoorn des overvloeds berust op een landbouwsysteem dat uitermate gevoelig is voor droogte, plantenziekten, energiekosten, inflatie en binnenlandse verdeeldheid.

Die Amerikaanse landbouw is een schoolvoorbeeld van een energie-intensieve produktiemethode. Hij vergt enorme hoeveelheden motorbrandstof, kunstmest, bestrijdingsmiddelen enz. om te kunnen functioneren.

De landbouwmethoden in de VS en vele andere landen zijn in flagrante strijd met alle bekende wetten en beginselen die voor een natuurlijke en gezonde bodemcultuur gelden.

De ontwikkeling van nieuwe variëteiten is veeleer gericht op verhoging van de opbrengst dan op kwaliteit, met het gevolg dat de geproduceerde granen zowel als de daar op levende veestapel hun zo uiterst belangrijke resistentie hebben verloren; ze zijn hun weerstandsvermogen tegen vele planten- en dierenziekten kwijtgeraakt. Om stand te kunnen houden, zijn ze afhankelijk van een heel arsenaal chemicaliën: kunstmest, bestrijdingsmiddelen tegen insecten en plantenziekten voor wat de graanoogsten betreft; en geneesmiddelen, antibiotica en andere chemische produk-

ten voor wat de veestapel aangaat.

Vele boeren gebruiken thans uitsluitend zaad dat hun de hoogste opbrengsten garandeert. De daaruit voortvloeiende eenvormigheid van het gewas, oftewel monocultuur, verbouwd in uitgestrekte gebieden, maakt dit gewas uiterst kwetsbaar, met de kans dat het optreden van één enkele ziekte in één jaar de hele oogst verloren doet gaan. Een voorlopige waarschuwing kreeg men al in 1970 toen meer dan 15 procent van de in de VS te velde staande maïs door een soort schimmel werd vernietigd.

Nu bekommert men zich volstrekt niet meer om een gezonde bodemstructuur, om watergehalte, sporen van mineralen of de aanwezigheid van organische stoffen (humus). In plaats van dit alles wordt de bodem door middel van chemicaliën tot produceren *gedwongen*. Haal binnen wat je krijgen kunt en laat volgende generaties maar voor zichzelf zorgen, zo redeneert men. Maar het zijn juist deze methoden die de grond steeds meer uitmergelen en maken dat deze steeds minder voedsel oplevert in ruil voor de enorme hoeveelheden kunstmest die erin worden verwerkt.

Lester R. Brown, een autoriteit op het gebied van voedsel en bevolking, waarschuwt met klem voor de absolute dwaasheid van de Groene Revolutie, die in zoveel landen aan de dag treedt. „Het overdadig gebruik van kunstmest, die nog met goedkope energie kon worden geproduceerd, heeft de fundamentele degeneratie van de landbouwgrond gemaskeerd. Nu pas begint het tot ons door te dringen dat hetgeen we doen op de lange duur niet vol te houden is.”

Wat nog erger is: de voedselbehoefte van zijn bevolking maakt deze wereld tot gevangene van dergelijke schadelijke landbouwmethoden. „Als we plotseling ophielden kunstmest te gebruiken,” aldus Brown, „zou de wereldproductie van voedsel met ongeveer een derde verminderen”.

Een groot deel van het mensdom is een decennium of wat gespaard

gebleven voor de beproevingen van een massale hongersnood. Maar het is hoog tijd dat de wereld wakker wordt! U zult ervan opkijken als u hoort dat de bijbelse profetie de ineensstorting aankondigt van volkeren die toevallig de grote exporteurs van voedsel voor deze wereld zijn. Niet eeuwig zal Noord-Amerika deze wereld voeden.

Ongekende hongersnood wacht ons

De toekomst van de mensheid wordt ons in de bijbel geopenbaard. Toen Jezus werd gevraagd wat de voortekenen zouden zijn van zijn terugkeer op aarde aan het einde der dagen, noemde Hij valse profeten, oorlogen en epidemieën, „... en er zullen nu hier, dan daar hongersnoden zijn”, zo profeteerde Hij (Matth. 24:7).

De naties hebben de bevolkings- en voedselcrisis uitsluitend aan zichzelf te wijten. Altijd weer bewapenen ze zich liever dan dat ze de vrede en de voedselproductie als hoogste prioriteiten stellen. Ze hebben valse goden gediend en zijn hun eigen immorele, goddeloze weg gegaan. Ze hebben inhalige corruptiemethoden ontwikkeld tot schade van de armen en de behoeftigen.

Weldra zal de Schepper op machtige wijze ingrijpen en de volken voor hun zonden straffen.

Het boek Openbaring beschrijft ons een aarde in de eindtijd, waar de voedselproductie finaal ineen is gestort. Om te beginnen zal dit worden veroorzaakt door de steeds afschuwelijker wordende oorlogen en het milieubederf, waaraan de mensheid zich schuldig maakt. Vervolgens zal God de aarde — de zee zowel als het land — hevig treffen opdat het mensdom zich bewust zal worden van zijn gezag en van wat de mensen elkaar in werkelijkheid aandoen (zie Openb. 8:7-11; 16:3-4).

Uiteindelijke oplossing

Zelfs als de mensheid zich zou mogen verheugen in wereldvrede, politieke en economische stabiliteit en gunstige weersomstandigheden, dan nog zouden de vooruitzichten op een toereikende voedselproductie voor heel de mensheid uiterst somber zijn. De ernstige politieke, economische, meteorologische en energieproblemen maken de situatie voor sterfelijke mensen doodeenvoudig onoplosbaar!

Jezus Christus moet terugkeren en het Koninkrijk Gods op aarde vestigen om de volkeren voor eens en altijd af te helpen van hun onoplosbare problemen, waarvan de bevolkings- en voedselcrisis er één is.

Dan zal de landbouw eindelijk weer in het juiste spoor worden gebracht. Niet langer zal het de volken worden toegestaan om — zoals vele thans doen — de helft van de rijksbegroting te besteden voor het voeren van oorlog in plaats van voor de voedselproductie.

„En Hij (Jezus Christus) zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige naties. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoei-messen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jes. 2:4).

Niet langer zullen menselijke schepselen vervreemd zijn van akkerbouw en voedselproductie, hetgeen thans een steeds erger wordend probleem is. „Te dien dage, luidt het woord van de Here der heerscharen, zult gij elkander nodigen onder de wijnstok en onder de vijgeboom” (Zach. 3:10).

Als de mensheid dan zal leren Gods wetten te eerbiedigen en Hem in haar dagelijks leven te betrekken, zal de aarde uiteindelijk worden gezegend met een overvloed van gunstig weer, regen en vruchtbare akkers.

Uitgestrekte braak liggende en woeste gronden zullen groen worden en vrucht dragen: „De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis... want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe, en het gloeiende zand zal tot een plas worden en het dorstige land tot waterbronnen...” (Jes. 35:1, 6-7).

„Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit...” (Amos 9:13).

„Zegt tot de versaagden van hart: Weest sterk, vreest niet; zie, uw God zal komen met wraak... Hij zal komen en Hij zal u verlossen” (Jes. 35:4).

Voor de mensheid zullen dan de eeuwen van honger voorbij zijn! □

KERNWAPENS

(Vervolg van pagina 10)

kend dat er voor elke 1000 megawatt aan kernenergie die in het jaar 2000 niet zou zijn geïnstalleerd, 12 miljoen vaten olie per jaar zouden moeten worden geconsumeerd. En dus zet Mexico vaart achter zijn programma tot ontwikkeling van de kernenergie.

Mexico's eerste twee reactoren zijn ontworpen voor het verstoken van verrijkt uranium. Momenteel beschikt Mexico niet over een eigen uranium-verrijkingsfabriek. De mogelijkheid er op den duur een te verwerven wordt op dit moment bestudeerd door de Comisión Federal de Electricidad. Een dergelijke fabriek zou meer dan 16 miljard gulden kosten, en dat is thans niet haalbaar.

Het alternatief — reactoren die met natuurlijk uranium worden gevoed, zoals die welke door West-Duitsland en Canada aan Argentinië worden geleverd — is in Mexico eveneens in studie. Dit alternatief is nu des te aantrekkelijker daar Mexico reserves aan uranium-erts van zo'n 500.000 ton heeft ontdekt — als energiebron welhaast gelijk te stellen met zijn oliereserves.

De technologie voor de productie van zwaar water, dat nodig is voor de exploitatie van centrales die op natuurlijk uranium werken, gaat Mexico's huidige capaciteit niet te boven.

Er bestaat geen twijfel over dat Mexico welvarend genoeg is om de ontwikkeling van kernwapens te financieren, en dat het in snel tempo bezig is zich de vereiste technologie te verschaffen.

Er bestaat weinig twijfel of Brazilië, Argentinië en Mexico, plus nog vele andere landen in de wereld, in een niet te verre toekomst in staat zullen zijn kernwapens te fabriceren. Het enige dat daartoe nodig is, is een politiek besluit.

De pogingen om de verbreiding van nucleaire kennis in te dammen hebben kennelijk gefaald. Met elk nieuw lidmaatschap van de Nucleaire Club zal de kans op een nucleaire wereldcatastrofe toenemen — ook al getuigen zowel de grootmachten als de kleinere staten van hun vreedzame bedoelingen.

De veiligheidsprocedures kunnen

nu eenmaal te gemakkelijk worden ontkracht.

Er is een weg naar ontsnapping

Hoe kunt u ervoor zorgen dat u persoonlijk deze geprofeteerde, op een nachtmerrie gelijkende periode overleeft, deze geprofeteerde tijd van oorlogvoering en anarchie die voor ons ligt, en die onmiddellijk voorafgaat aan de wederkomst van Christus?

Jezus zelf verschafft het antwoord: „Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van den Zoon des mensen” (Lukas 21:36).

Juist zoals de rechtvaardige Noach goddelijke bescherming kreeg tegen de zondvloed die alle leven op het land uitwiste, net zo belooft God in onze tijd allen te sparen die zich individueel afwenden van het kwaad van de huidige wereld en die zich aan Hem onderwerpen. □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 2)

verberging, maar opening, verduidelijking, niet verheimelijking.

Maar Christus onthult in dit ene boek de betekenis niet. Hij gaf de sleutel tot het onthullen van de betekenis in Mattheus 24, Markus 13 en Lukas 21. Hij onthult andere delen ervan in andere geschriften. Bedenk dat heel de bijbel het geschreven Woord van God is en Jezus zelf het levende persoonlijke Woord van God.

In Mattheus 24 onthult Jezus veel van dat deel van Openbaring 12, te beginnen met de tijd toen Jezus op aarde was en met zijn discipelen sprak.

Heel het boek Openbaring is samengevat in hoofdstuk 6 — d.w.z. een samenvatting die begint met de tijd dat Jezus op aarde onderwijs gaf.

Eerst komen in Openbaring 6 de vermaarde „vier ruiters”. Zij zijn symbolisch. Hun betekenis wordt in Mattheus 24 en elders verklaard.

Eerst was er het witte paard, gevolgd door een paard dat de oorlog symboliseert, een zwart paard als symbool van hongersnood en een vaal paard als symbool van de dood.

Bekijk nu eens Mattheus 24. Jezus had zijn discipelen de gebouwen van

de grote tempel te Jeruzalem getoond. Toen waren zij naar de Olijfberg gegaan, waar zijn discipelen, toen ze met Hem alleen waren vroegen: „Wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” — deze tegenwoordige, slechte wereld.

Jezus sprak omstreeks het jaar 31 tot zijn discipelen. Hij beantwoordde niet eerst hun vraag — in plaats daarvan waarschuwde Hij hen voor wat tijdens hun leven zou gaan gebeuren.

„Ziet toe, dat niemand u verleide”, zei Hij tot hen. Hij sprak over valse leraren die hen konden bedriegen, reeds in het jaar 31. „Want velen zullen komen onder mijn naam”, zei Hij. U dient dit goed te begrijpen voordat u de rest van deze zin leest. U kunt de bijbel grondig onderzoeken en u zult zien dat overal degenen die „in Christus' naam” optreden met de bewering komen dat ze Hem vertegenwoordigen — met de pretentie komen dat zij dienaren van Jezus Christus zijn. Zij zouden reeds vanaf het jaar 31 komen met de verklaring dat Jezus de Christus is, „en zij zullen velen verleiden”.

Hij zinspeelde niet op mannen die zouden komen met de bewering dat zij de Messias waren. Maar hoe konden zij beweren Christus' christelijke dienaren te zijn die verkondigen dat Jezus de Christus is, en toch velen verleiden? Weet u dat mensen zelfs Christus kunnen aanbidden en dat volkomen tevergeefs? Jezus zei: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn” (Markus 7:7).

Maar van het jaar 31 tot nu toe hebben velen beweerd dienaren van Jezus Christus te zijn en Christus verkondigd, en toch hebben zij de velen die hen hoorden, bedrogen, zoals zij zelf door de grootmeester Satan werden bedrogen. Zij hebben tot op deze dag *over* Christus gepredikt, maar ze hebben zijn boodschap — zijn evangelie — niet gepredikt. Het ware evangelie is de boodschap die Jezus de mensheid van God bracht — het goede nieuws (evangelie) van het komende Koninkrijk Gods. Gedurende 1900 jaar — honderd 19-jarige tijdcyclussen — werd dat ware evangelie van Jezus Christus, het evangelie dat *Hij* predikte, onderdrukt. De mensen hoorden *over*

Christus, maar zij hoorden zijn evangelie niet.

Die valse prediking begon in de allereerste eeuw en duurt tot nu toe voort.

Jezus onthulde dat het witte paard van Openbaring 6 deze valse predikers vertegenwoordigde. Daarna, in Openbaring 6, kwam het rode paard van de oorlog. En in Jezus' Olijfbergprofetie (Matth. 24) zei Jezus dat er oorlogen zouden komen (Matth. 24:6-7). Daarna het zwarte paard; Jezus zei (vers 7) dat er hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen zullen zijn.

Vervolgens zei Jezus dat er christenen gemarteld zouden worden en ter dood gebracht. Dat gebeurde, te beginnen met Stefanus (Hand. 7) en tot in de middeleeuwen, toen, zoals in Openbaring 12, de Kerk moest vluchten en ondergronds gaan om voor de godsdienstoefening heimelijk bijeen te komen.

Hierna ging Jezus over tot het beantwoorden van hun vraag over het teken dat zou voorafgaan aan zijn terugkeer op aarde als Koning der koningen, in vers 14: „Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan (kort daarna) zal het einde (van deze tijd) gekomen zijn”.

Ik ben in de eerste week van 1934 begonnen dit evangelie door de radio te verkondigen. Maar het ging pas in januari 1953 naar andere landen — precies 1900 jaar nadat Paulus aan de Galaten schreef (hoofdstuk 1:6-7) dat het evangelie onderdrukt werd.

En wat kwam er verder? Het valse paard volgde op het zwarte. Jezus zei in Mattheus 24:7 dat er hongersnoden en pestilentiën zouden zijn.

Daarna het evangelie van het Koninkrijk Gods.

En wat dan? Het vijfde zegel van Openbaring 6 toont weer een tijd van martelaarschap — deze keer de grote verdrukking. In Mattheus 24, komend bij vers 21-22, heeft Christus het over die grote verdrukking — een tijd van grotere benauwdheid dan er ooit eerder is geweest en nooit meer zal zijn. Ook in Daniël 12 wordt hierover gesproken; een tijd vlak voor de opstanding der heiligen. Jeremia 30:7 bestempelt het als een tijd van benauwdheid voor Jakob — de Amerikanen en Britten.

En daarna? De grote verdrukking wordt aangeduid met het vijfde zegel. Het zesde zegel toont dat er schrikwekkende tekenen aan de hemel zullen zijn en het teken van Christus aan de hemel. De dag van Gods toorn zal zijn gekomen — in vele profetieën „de dag des Heren” genoemd.

In het verslag van Mattheus 24, vers 29, zullen „terstond na de verdrukking van die dagen” de tekenen in zon, maan en sterren verschijnen — de dag des Heren! Dat zal de tijd zijn van Gods bovennatuurlijk ingrijpen in het wereldgebeuren.

Let ook op Joël 2:31. Deze tekenen aan de hemel — in zon, maan en sterren — zullen onmiddellijk vóór de dag des Heren komen, maar (Matth. 24:29) onmiddellijk ná de grote verdrukking.

In Openbaring 7 is de tijd gekomen van Gods plagen, maar ze zullen worden uitgesteld tot God diegenen van een zegel voorziet die uit de grote verdrukking zijn gekomen. De volgende hoofdstukken van het boek Openbaring, behalve de ingelaste hoofdstukken, vervolgen met de dag des Heren tot de komst van Christus in hoofdstuk 19.

Daarna zullen de duizend jaar komen van „de wereld van morgen”, geregeerd door het Koninkrijk Gods — een tijd van wereldvrede. Satan zal gebonden zijn. Dan zullen alle nog levenden tot behoud en eeuwig leven worden geroepen. Degenen die reeds eerder waarlijk bekeerd waren (niet inbegrepen de miljoenen misleide „christenen”), zullen bij Christus' wederkomst opgewekt worden als onsterfelijke geestelijke personen.

Deze wederkomst van Christus wordt weergegeven in Mattheus 24:40 en verder.

In dit „Persoonlijk” heb ik u een kort, maar vrij volledig overzicht gegeven van geprofeteerde gebeurtenissen van nu tot aan Christus' wederkomst, en van de gelukkige, vredige en fantastische wereld van morgen.

Sir Hans Armstrong

In deze ernstige dagen is mijn geest vervuld van de dingen van God en de

ernst voor de tijd. Maar een soms opkomend gevoel voor humor geeft een zekere rust en verandering van de zwaarte der dingen zoals ze zijn in deze slechte wereld.

Als opgroeiende jongen en in heel mijn volwassen leven had ik nooit een hond gehad — tot wij in ons tegenwoordige huis in Tucson, Arizona, kwamen. Mijn beide zoons hielden van honden en mijn oudste zoon, Richard David, was als kleine jongen op een dag heel verontwaardigd toen hij een hond zag met een afgesneden staart.

„Dat is tegen de bijbel!” riep hij zeer verontwaardigd uit. „De bijbel zegt: 'Wat God heeft samengevoegd, mag de mens niet scheiden!' ”

Leo heeft de waardigheid van een leeuw, maar moet machteloos toezien hoe Sir Hans zijn gang gaat.

Maar na onze komst in Tucson kreeg mijn vrouw een heel lieve en leuke soort keeshond, Ginger genaamd. Later kwam ze met een heel klein jong hondje thuis, een Duitse taks met stamboom, een lang lichaam en zeer korte poten. Ze noemde hem Hans. Dit hondje is nu volwassen, maar nog heel klein. Hij is nu echter „Sir Hans Armstrong”. Hij is heel belangrijk — in zijn eigen ogen. Hij is plaatsvervangend hoofd van politie — hij draagt een kenteken (dat aan zijn halsband om zijn nek hangt). Bovendien is hij eigenaar van ons terrein hier. Ondanks zijn belangrijkheid is hij nog heel erg een verwend klein kind. Ik weet niet of hij het gelukkigst is wanneer hij behaaglijk bij mijn vrouw op schoot ligt of wanneer hij op een been kauwt.

Twee of drie maanden geleden bracht mijn stiefzoon, Richard, een grote jonge hond mee, half jacht-

hond, half Afghaan. Hij is reeds tot een reusachtige hond opgegroeid — echt een „knaap van een hond”. Daar hij liep als een leeuw, stelde ik voor hem „Leo” te noemen en Richard vond die naam leuk. Leo kauwt op een reusachtig been, maar toch zal Sir Hans zich dit toeëigenen als hij kan.

Vanmorgen zaten mijn vrouw en ik in de vroege ochtendschaduw op de veranda, toen Sir Hans een van Leo's reusachtige botten begon op te graven. De arme Leo stond er hulpeloos bij — absoluut niet gelukkig, maar schijnbaar zonder te weten wat hij eraan moest doen. Hans nam bezit van het been, tot Leo's misnoegen.

Deze honden geven ons af en toe wat ontspannende humor. Maar er is nog een hond die zo nu en dan in ons leven komt. De moeder van mijn vrouw heeft een hele kleine poedel, Suzie. Op een sabbat hadden wij in onze huiskamer een bijbelstudie met een aantal gasten. Bij het begin, toen wij allen opstonden om te bidden, stond Suzie ook op, met haar voorpoten om mijn broekspijpen.

Mijn vrouw houdt van dieren. Ze heeft twee paarden, die ze dagelijks ver-

zorgt; ze schept zelfs de mest op. Iedere dag strooit ze grote porties vogelvoer onder onze enige binnenplaatsboom en zet bovendien schalen en kommen met water neer. De vogels zwermen elke dag naar die boom en de grond eronder. Ze hangt zelfs een kom met vogelvoer en water op die alleen bereikbaar is voor kleine kolibries. Deze maken er geregeld gebruik van. In een speciale kooi houdt ze een paar fretten, McGarrett en Fatima.

God heeft ons ten zeerste gezegend in ons woestijnhuis hier in het volmaakte klimaat van Tucson.

P.S. Leo heeft tenslotte zijn grote been teruggekregen. Hans moest zijn plicht nakomen en tegen de wasbaas blaffen. In zijn opwindung vergat hij het been en terwijl ik schrijf, is Leo er behaaglijk van aan het genieten. Wij hebben werkelijk vrede in dit huis. □

TERRORISME

(Vervolg van pagina 13)

V.: Hoe gaan de terroristen te werk — als legers of als volksbewegingen?

DOBSON: Stedelijke terroristengroepen opereren in kleine groepen. Het zijn noch legers noch volksbewegingen. In werkelijkheid is de arbeidersbevolking fel gekant tegen hun activiteiten, want het is de werkende klasse die onder de antiterroristische reactie van de autoriteiten pleegt te lijden. De Palestijnen zijn anders. De PLO kan worden omschreven als een volksbeweging en haar verschillende groepen kunnen met tanks en veldgeschut uitgeruste legers in het veld brengen. Tegelijkertijd heeft ze kleinere terroristengroepen die op dezelfde wijze werken als de stedelijke guerrilla's. De IRA is stellig een volksbeweging met historische wortels in traditie, godsdienst en in mindere mate in taal. In Zuid-Amerika heeft men weer een dubbele situatie, met kleine terroristische bewegingen in sommige landen en geregelde guerrillalegers in andere.

V.: Hebben de Arabische terroristengroepen als hoogste ideaal een hersteld islamitisch rijk dat alle Arabische staten verenigt?

NELSON: Er zijn zeer waarschijnlijk Arabische terroristen die hopen op een nieuwe *jihad*, op een zowel militaire als religieuze islamitische herleving. Maar men moet voor ogen houden dat terrorisme in wezen irrationeel is en dat men dus geen rationele bedoelingen mag verwachten van hen die irrationele middelen nastreven.

DOBSON: De meeste terroristengroepen die overal ter wereld voor de Palestijnse zaak werken, zijn niet religieus. De meest meedogenloze groep werd zelfs gesticht en geleid door twee christelijke Arabieren. De meeste van deze groepen hebben ten doel eerst Palestina weer te bezetten en zich dan als een linkse beweging van verschillende gradaties door heel Arabië te verspreiden. De omverwerping van de sjah door de Sjiamoslems heeft echter een nieuwe factor in het spel gebracht daar deze beweging en de algemene wederopleving van de islam vroeg of laat met de

wereldlijke bedoelingen van de terroristen moet botsen. De islam en het communisme kunnen nooit naast elkaar bestaan.

V.: Zoudt u willen zeggen dat stedelijke terroristen van huis uit zweren bij anarchie om hun doelen te verwezenlijken?

DOBSON: De meeste stedelijke groepen in Europa beschouwen anarchie als een eerste vereiste om het huidige regeringsstelsel omver te werpen en een nieuw utopia te vestigen. De formule is welbekend. Veroorzaak chaos. De regering zal gedwongen zijn repressieve maatregelen te nemen. De bevolking zal zich verzetten. Anarchie zal het gevolg zijn. Het systeem zal ineenstorten. Het paradijs zal op de ruïnes worden gevestigd. Tot dusver heeft dit niet gewerkt doordat de gewone mensen het terrorisme zozeer zijn gaan haten dat zij bereid zijn zich in repressieve maatregelen te schikken om van de terroristen af te komen. Het gevaar ligt in het feit dat tenzij deze repressieve maatregelen worden afgeschaft zodra de terroristen vernietigd zijn, zij een kader voor een dictatuur zouden kunnen vormen, zodat de terroristen slechts geslaagd zullen zijn datgene tot stand te brengen dat zij het meest haten.

V.: In hoeverre kan de moderne stedelijke maatschappij de terroristische dreiging het hoofd bieden? In hoeverre bestaat er een nauwe samenwerking op wereldomvattende basis?

NELSON: Er heeft zich tussen landen antiterroristische samenwerking ontwikkeld, maar deze moet nog veel meer worden ontwikkeld. Sommige landen werken mee, andere weigeren dit. Een goed voorbeeld is de voortdurende mislukking van de wereld om tot gezamenlijk optreden tegen vliegtuigkapers te komen. Piloten dringen er al jaren op aan dat de luchtvaartmaatschappijen moeten weigeren naar die landen te vliegen die niet bereid zijn te garanderen kapers geen asiel of enigerlei hulp te verlenen. Als kapers nergens in de wereld een veilige toevlucht kunnen verwachten of ook maar een mogelijkheid tot tanken, zou er een eind aan de kapingen komen.

DOBSON: De moderne maatschappij kan de terroristische dreiging het hoofd bieden en doet dit ook. Europa is pas heel laat tot het inzicht in de

aard van de dreiging gekomen en zelfs toen nog waren er grote moeilijkheden om de samenwerking te internationaliseren. De wetten betreffende uitwijzing en hoe lang een verdachte mocht worden vastgehouden en of een politiemann van een vreemd land een verdachte kon verhoren, veroorzaakten allemaal problemen. De politieorganen van de verschillende landen negeerden de regels en werkten samen, lang voordat politici en juristen het eens werden. Maar nu heeft de EEG tot formele samenwerking besloten. De Britse SAS, de Duitse GSG9, Nederland en Italië zijn zeer coöperatief. Er is een aanhoudende stroom informatie tussen Europa en de VS. Veel hiervan komt via de Duitse politicomputer in Stammheim die ieder bekend feit bevat over iedere bekende terrorist en terroristische organisatie. De wereld is gemobiliseerd tegen het terrorisme en siliconchips zijn haar stoottroepen.

V.: In de afgelopen jaren hebben wij gecombineerde operaties van terroristengroepen gezien. Bestaat er een kans dat dergelijke operaties zullen toenemen, met meer ambitieuze oogmerken?

DOBSON: Juist door de groei van de internationale antiterroristische krachten is het vermogen van de terroristen om internationale operaties op touw te zetten besnoeid. Ze kunnen nog wel spectaculaire dingen doen, maar dit wordt veel moeilijker en gevaarlijker voor hen.

V.: Heeft de gemiddelde terrorist een gemeenschappelijke mentaliteit die boven specifieke nationale en idealistische begrenzingsen uitgaat?

NELSON: De moderne stadsterrorist is een „idealist” — hoe misplaatst en verkeerd die idealen ook zijn — en volkomen overtuigd dat zijn of haar doeleinden slechts door geweld kunnen worden bereikt. Naar zijn of haar mening is de maatschappij corrupt, het heersende establishment een onderdrukker, de werkende klasse gehersenspoeld en afgestompt, en het kiesstelsel en de democratie een volslagen bedrog. Gezien deze gemeenschappelijke noemer, is datgene wat terroristen scheidt de kwestie van de tactiek. Vaak is deze bewust provocerend. De IRA-terroristen hopen de Britse troepen uit Ulster te verdrijven, in de wetenschap dat dit moord

op katholieken door protestanten zou kunnen uitlokken.

Ze hopen dat de Ierse republiek dan militair zou moeten ingrijpen. Indien hieruit gedwongen hereniging voortvloeide, zou Ierland een militante protestantse minderheid hebben, en in de hierop volgende chaos zou de democratie in Ierland ineens totten, hetgeen zou leiden tot de marxistische dictatuur die de IRA-extremisten voorstaan. Ook in West-Duitsland zijn terroristen eropuit de regering tot zulke repressieve, „fascistische” maatregelen te dwingen dat de democratie zou bezwijken. Er bestaat ook doelloos of geestloos terrorisme: dit is „klassieke” of „anarchistische” terreur, die men thans het best kan zien in Italië en in de afgelopen jaren in de VS. Maar zelfs hier kan een doel worden ontdekt: de maatschappij moet vernietigd worden, wil er iets nieuws op de ruïnes kunnen worden gebouwd.

DOBSON: De hoedanigheid van de moderne stadsterrorist in Europa dateert van 1968, van de grote studentendemonstraties in Frankrijk die ertoe leidden dat generaal de Gaulle zich uiteindelijk uit het politieke leven terugtrok, en die zich door heel Europa, speciaal Duitsland, verspreiden. De arbeidersklasse werd niet aangetast, zij verachtte de capriolen van de studenten. Maar de beweging kreeg vaste voet onder de jonge produkten van het Duitse economische wonder. Dit waren idealistische studenten die de materialistische wereldbeschouwing van hun ouders verfoeiden. Zij leefden intens mee met de netelige situatie van de Palestijnen en de Derde Wereld. Maar wat als idealisme begon, ging over in terrorisme. De meeste studenten die demonstreerden „om de wereld te veranderen” werden tenslotte burgers van de middenklasse, meestal sociaal-democratisch in hun politieke gezindheid. Maar enkelen, zij die de Baader-Meinhof-groepen en later de Rote Armee en de Rode Brigade vormden, zagen het terrorisme als het enige middel om de wereld te veranderen. Aangezien de Arabische groepen de wapens, het geld en de opleidingscentra hebben, was het onvermijdelijk dat ze zich bij de Arabieren aansloten en de moderne groepen ontstonden. De enige gemeenschappelijke factor van de groe-

pen is wrok jegens de maatschappij waarin zij leven en het verlangen deze af te breken. Waarover zij het heftig oneens zijn is de vraag wat voor een regime zij zelf zouden opleggen.

V.: Is de veronderstelling juist dat terroristen van nature bandieten zijn, of hebben ze juist een goede opleiding genoten en zijn ze intelligent?

DOBSON: Het antwoord op deze vraag heeft vele kanten. De stedelijke terroristengroepen worden voornamelijk gevormd uit de middenklasse, mensen met een universitaire opleiding. Van alle Duitse terroristen was er één werkelijk uit de arbeidersklasse en hij deed om het geld mee. De Arabische groepen, geleid door ontwikkelde mensen uit de Palestijnse technocratische middenklasse — ingenieurs, leraren, artsen — betrekken hun „soldaten” uit de vluchtelingenkampen. Dit zijn doorgaans jonge mensen gedreven door haat. De PIRA bestaat bijna geheel uit mensen van de arbeidersklasse die katholiek zijn. Katholieken uit de middenklasse distantiëren zich in de regel van het terrorisme en daardoor trekt de beweging vooral de werklozen en slecht ontwikkelde aan. Er komt weinig verandering in deze situatie.

NELSON: Het terrorisme trekt natuurlijk bandieten aan, maar de meeste linkse terroristen zijn duidelijk welopgevoed en intelligent. De bandieten zijn de tweede bataljons, die de terreur voor hun eigen doeleinden gebruiken. Een voorbeeld, is Ulster, waar misdaad en niet-politieke moorden voorkomen onder de dekmantel van politiek terrorisme. De grootste verandering is wel dat rechtse extremisten (speciaal in West-Duitsland) tot gewapende terreur zijn overgegaan, in navolging van links. Het is interessant dat de rechtse terroristen en extremisten over het algemeen uit de arbeidersklasse komen en slecht ontwikkeld zijn, terwijl de linkse extremisten voornamelijk studenten of afgestudeerden en intellectuelen zijn.

V.: Zijn de meeste terroristen volkomen bereid hun leven voor de zaak op te offeren?

NELSON: Hoe intelligenter de terrorist is, des te meer is hij bereid zijn leven in dienst van zijn zaak op te offeren, zelfs als dit zelfmoord betekent. Overgave en verraad van

medeplichtigen zijn typerend voor de opportunistische volgelingen in terroristengroepen.

DOBSON: Een groot aantal terroristen is volkomen bereid voor de zaak te sterven, voornamelijk omdat, als men eenmaal terrorist is er geen weg terug is. Men moet overwinnen of sterven. De dood wordt alledaags. Dit maakt hen zo gevaarlijk. Ze willen doden omdat ze bereid zijn te sterven. Er zijn echter enige opmerkelijke uitzonderingen geweest. Klein, de Duitse terrorist, die gewond werd bij de aanval door de groep Carlos op het OPEC-hoofdkwartier, wendde zich later van het terrorisme af en legde een volledig getuigenis af van zijn activiteiten. Er zijn ook een aantal revolutionaire filosofen die weliswaar jonge mannen en vrouwen ertoe aanmoedigen eropuit te gaan en gedood te worden, maar die er niet aan denken zelf beschoten te worden. Ze genieten liever van de goede restaurants op de Linkeroever in Parijs dan werkelijk aan het terrorisme deel te nemen.

V.: Welke terroristische groep heeft thans de grootste militaire stootkracht?

NELSON: Uit een oogpunt van zuiver militaire stootkracht steekt de PLO met kop en schouders boven alle andere terroristische organisaties uit. Zij hebben nu zelfs Sovjettanks. Zowel direct als indirect zijn zij de grootste bedreiging van de wereldveiligheid. Maar men is geneigd er een voetnoot bij te plaatsen: de revolutionaire organisatie die de grootste politieke en militaire stootkracht heeft, is het Sovjetregime. En dit moedigt natuurlijk terrorisme overal buiten zijn grenzen aan.

DOBSON: Ik betwijfel of een Europese stedelijke groep nu enige werkelijke politieke macht heeft. De enige groepen die een bedreiging voor de wereldveiligheid zouden kunnen vormen, zijn de verschillende Arabische groepen. En hun dreiging ligt in hun positie als lont voor het kruitvat van het Midden-Oosten en de olievelden waarop het Westen voor zijn voortbestaan steunt.

Er is nog één andere factor: de groep die de grootste bedreiging voor de veiligheid der wereld vormt, is stellig de eerste groep die de beschikking krijgt over een kernwapen. □

EUROPA

(Vervolg van pagina 4)

juist is, die woorden eenvoudig niet waar kunnen zijn en wij de ogen moeten openen voor het feit dat het absurd is de strategie van het Westen te baseren op de geloofwaardigheid van de bedreiging met wederzijdse zelfmoord."

De boodschap van dr. Kissinger kwam zo hard aan, aldus berichtte Morton Kondracke in het tijdschrift *New Republic*, „dat zij op de conferentie het middelpunt van het debat vormde". En in de *Los Angeles Times* voegde Don Cook eraan toe: „Het is een nogal ontvullend begin van de eerstvolgende 30 NAVO-jaren wanneer een van Amerika's spectaculairste ministers van Buitenlandse Zaken nu komt vertellen dat alle garanties die hij het bondgenootschap in het verleden heeft gegeven, geen knip voor de neus waard waren".

Slechts twee keuzen

In zijn onbeschermd toestand heeft Europa op den duur slechts twee keuzen, waarvan de eerste is de Sovjetunie meer armslag te geven. Maar in Europa's verzwakte toestand zou dit alleen maar neerkomen op onderdanigheid ten opzichte van de Sovjetverlangens. De tweede keuze is de prijs te betalen van een reusachtige krachtsinspanning om een derde blok te vormen in de gedaante van een supermacht met de zeggenschap over haar eigen militaire defensie.

Maar wanneer de Europeanen al zin hebben zich in een dergelijke naakte waarheid te verdiepen, is die momenteel zeker niet verteerbaar.

Toch begint het de Europese mannen van invloed geleidelijk te dagen hoe onbeschermd het continent eigenlijk wel is, en wat er aan de snel uit de hand lopende situatie zou moeten worden gedaan. Claude Imbert, de hoofdredacteur van het Franse nieuwstijdschrift *Le Point*, schrijft in de Europese editie van *Newsweek* van 2 juni 1980: „Hoe sterk wij Europeanen het Amerikaanse leiderschap in het verleden ook hebben bekritiseerd, wij hebben nooit opgehouden erop te vertrouwen. En nu de Verenigde Staten dan plotseling schijnen te falen in hun missie van

leider en kampioen van het Europese bondgenootschap, worden wij ons opeens bewust van onze zwakte ten opzichte van de Sovjetunie — politiek, economisch, en wat het belangrijkste is, strategisch.

In Europa neemt het vooruitzicht van een nieuwe verhouding tot de Sovjetunie uiteenlopende gestalten aan. Maar ze worden stuk voor stuk onderlijnd door *de vrees voor een zwak Europa in vergelijking met een steeds sterkere, arrogantere en zelfverzekerde Sovjetunie*, die haar macht thans weloverwogen en ostentatief tentoonspreekt. In recente gesprekken met Franse diplomaten deden de Sovjetleiders geen enkele poging hun nieuwe arrogantie te verbergen. Zeker, zeiden zij met uitgesproken Hitleriaanse brutaliteit, wij zijn Afghanistan binnengerukt. Mogen wij alsjeblift? U hebt er niets mee te maken wat wij daar uitvoeren."

„De Sovjets bezigen dezelfde tactiek inzake de kernwapens in Europa", zegt hoofdredacteur Imbert. „Maakt u zich geen zorgen over onze SS20's (de reusachtige Sovjetraketten die op de Westeuropese steden gericht staan), zegt het Kremlin nu. Die gaan u helemaal niets aan. Maar pas op als u Pershings (Amerikaanse raketten) in Europa opstelt. Er is dan ook geen onderhandelingsklimaat meer, en er wordt niet meer gesproken over machtsevenwicht. Er is alleen nog maar de onverhulde aanmatiging van de bullebak: een manier van optreden die de voorloper is van een poging Europa te neutraliseren — het einddoel van de Sovjets."

Teveel Europeanen, verzekert Imbert, bezwijken voor de „sirenenzang" uit Moskou. Zij worden in slaap gesust, zo betoogt hij, door het denkbeeld dat „Finlandisering" uiteindelijk misschien niet eens zo slecht is. Imbert doet dan ook een beroep op zijn mede-Europeanen om „onze balans op te maken voordat het te laat is. We moeten indachtig blijven dat de Franse president Charles de Gaulle alleen maar een onafhankelijke lijn volgde omdat hij wist dat, als het erop aankwam, hij veilig was binnen het algemene defensiebereik van de VS."

In het licht van Amerika's tanende en Ruslands toenemende macht, begint Europa, aldus concludeert Imbert, „zich eerst nu bewust te worden

hoe alleen het eigenlijk wel is. Maar een stuk eenzaamheid werkt altijd ten goede als het gebruikt wordt om zich op de uiteindelijke doelstellingen te bezinnen — in het bijzonder wanneer die *uiteindelijke geestelijke overleving* omvatten."

Strauss windt zich op

Het doelloos afglijden van Europa naar een Moskou welgevallige neutraliteit is koren op de molen van Franz Josef Strauss in diens moeizame campagne om bij de Westduitse nationale verkiezingen van 5 oktober a.s. Helmut Schmidt te onttronen.

Sedert de nederlaag van zijn partij in de op 11 mei gehouden verkiezingen voor de deelstaat Noordrijn-Westfalen is de heer Strauss, met veronachtzaming van zijn imago als de „perfecte staatsman", op ouderwetse wijze uitgevaren tegen de linkervleugel van Schmidts Sociaal Democratische Partij (SPD).

Voor de heer Strauss is het vooruitzicht van een „gefinlandiseerd Europa" dat onderdanig zou moeten zijn aan Moskou volstrekt onaanvaardbaar. Europa, zegt hij, moet sympathie tonen voor de Verenigde Staten en dezen steun verlenen bij haar diverse pogingen. Maar terzelder tijd, zo verklaart hij in een artikel in het lentenummer van 1980 van *Policy Review*, „dienen de Europese partners zich gereed te houden voor het op zich nemen van *gemeenschappelijke, wereldomvattende verantwoordelijkheden*, in plaats van de rol van politieagent van de wereld geheel in handen van Amerika te leggen".

Strauss spreekt zich duidelijk uit voor de „tweede keus" — die van de Europese zelfverdediging. Hij schrijft in dezelfde publikatie: „Tegenwoordig moet Europa zelf de leiding op zich nemen van zijn buitenlandse veiligheid en defensie, en het moet bereid zijn gedurende lange tijd de noodzakelijke lasten en opofferingen op zich te nemen".

Geestelijk leiderschap eveneens noodzakelijk

Europa staat kennelijk voor een historische tweesprong. Mogelijk zou de heer Strauss, indien herkozen, in staat zijn politiek richting te geven aan een op drift zijnd continent. Maar er is meer nodig.

West-Europa bevindt zich niet

van onze lezers

Pater

Ondergetekende is oud-missionaris uit Angola, waar ik 40 jaar gewerkt heb, en in 1975 teruggekomen vanwege mijn gezondheid. Ik kan helaas niet meer terug naar Angola hierdoor en ook vanwege hoge ouderdom (73).

Toevallig viel mij het april-nummer van uw maandblad ter hand. Al lezende begon dat blad mij te interesseren. Zodoende maakte ik het besluit mij op dit blad te abonneren. Gaarne ben ik bereid een bescheiden bijdrage te sturen voor het onderhoud van uw blad.

A.P.
Thorn

Uw eerste nummer is al onderweg.

EW op school

Eén van mijn studenten bracht dezer dagen uw blad *De Echte Waarheid* mee naar school. Omdat uw redactie een geheel eigen, nogal bijzondere journalistieke aanpak laat zien, zou ik het blad graag als lesmateriaal gebruiken. Ik blijf graag aktueel.

Ik ben daarom maar zo brutaal u te vragen of ik vijftien exemplaren van u kan

krijgen. Natuurlijk zal ik graag eventuele onkosten vergoeden. Ik dank u bij voorbaat voor uw bereidwilligheid.

A.A.B.
Utrecht

Folder

Onlangs kreeg ik in m'n brievenbus een folder — *De Echte Waarheid*, een tijdschrift voor een zuiver begrip — met als aanbod een gratis abonnement voor 12 nummers zonder enige verplichting van mijn kant. Dit lijkt me zeer interessant aangezien een begrip van de zool om ons heen verschijnende verschijnselen de grondslag vormt van ons handelen. Willen we evenwichtig leven, dan is een zuiver begrip vereist. En hier verschijnt zowaar een tijdschrift voor een zuiver begrip: *De Echte Waarheid* (over...). Een intrigerende titel. Hierbij vraag ik een gratis abonnement aan.

L.A.L.
Zwolle

EW in VS

Dank voor het opzenden van uw tijdschrift *De Echte Waarheid*. Dit was nota bene het enige Nederlandstalige tijd-

schrift dat ik hier in de Verenigde Staten kon ontvangen.

U gaf me reeds een zeer hoge dunk van uw uitgave, maar het verzenden ervan naar de Verenigde Staten was iets dat geen enkel tijdschrift u kon nadoen. Gewoon fantastisch!

Volgende week echter keer ik naar België terug en had dan graag uw volgende uitgaven ontvangen op mijn Belgische adres. Hartelijk dank bij voorbaat en nogmaals mijn oprechte gelukwensen voor uw excellente tijdschrift.

G. Vander D.
Brakel, België

In een exemplaar van „Het Beste” uit Reader's Digest van 1977 kwam ik uw advertentie tegen. Bestaat dit blad (*De Echte Waarheid*) nog? Kan men zich er nog voor opgeven? Het blad zou een steun kunnen zijn bij de maatschappijleerlessen op school.

C.A.N.
Helmond

Het blad bestaat nog zoals u ziet en wij hebben u genoteerd voor een abonnement.

alleen militair in onbescherpte toestand. Ook zijn weergaloze materiële vooruitgang van de afgelopen twee decennia is duidelijk in de problemen geraakt.

De energieke paus Johannes Paulus II — de meest bereisde opperpriester uit de geschiedenis — heeft geprobeerd Europa weer wakker te schudden voor zijn voor-materiële erfenis.

Eerder dit jaar verheerlijkte de paus tijdens een ceremonie ter herdenking van de 1500ste verjaardag van de heilige Benedictus, het idee van een Verenigd Europa. Volgens een nieuwsbericht van Vaticaanstad, „hield paus Johannes Paulus II de pogingen van St. Benedictus hoog om in de Oude Wereld een christelijke eenheid tot stand te

brengen als model voor een nieuw, Verenigd Europa”.

De „spirituele eenheid” van Europa vormt een thema waarop de nieuwe paus bij herhaling is teruggekomen, het energiekst op zijn reis van vorig jaar naar zijn Poolse geboorteland.

Bij een bepaalde gelegenheid zei hij daar: „De christenheid dient zich opnieuw te wijden aan de totstandkoming van de spirituele eenheid van Europa. Economische en politieke redenen alleen kunnen die niet bewerkstelligen. Wij moeten dieper graven.”

De nogal koele ontvangst die een grotendeels verwereldlijkt Frans publiek Johannes Paulus II op zijn bezoek aan Frankrijk in mei jl. te

beurt deed vallen, bewijst dat diens pleidooi voor de „geestelijke eenheid” van Europa nog niet geheel is begrepen.

Maar hoe verder de Europese economie in het slop raakt, hoe sterker de bedreiging van Europa's olielevenslijn naar het Midden-Oosten toeneemt, hoe duidelijker de toestand van Amerika's „nucleaire paraplu” voor Europa onderkend wordt voor wat hij waard is — een gedeukte paraplu vol gaten — en hoe sterker de Russische politieke en militaire macht toeneemt, hoe meer men dient op te letten of de waarschuwingen van de heer Strauss en de oproepen van paus Johannes Paulus II een meer ontvankelijk gehoor vinden. □

EEN STEM

(Vervolg van pagina 6)

lichaam is, doch er geen deel van uitmaakt, zo is het ook gesteld met de geest in de mens. Omdat de geest iets wezenlijks is — dus geen „schim” of op zichzelf staand iets — en om haar van Gods heilige Geest te onderscheiden, spreek ik van de „menselijke” geest. Dit alles neemt niet weg dat er sprake is van geest, en niet van stof.

Deze „menselijke geest” verleent de fysieke hersenen van de mens intellect. Die geest kan zelf niet zien, horen, proeven, ruiken of voelen. De hersenen kunnen zien door de ogen, horen door de oren enz. De „menselijke” geest kan niet uit zichzelf denken; dat doen de fysieke hersenen.

Maar wat is dan de functie van de „menselijke” geest? Die geest is geen „ziel”, maar wel verleent ze de menselijke hersenen intellect, denkvermogen en geestkracht; en in de tweede plaats is ze het door God geschonken middel tot een persoonlijke relatie van de menselijke sterveling met zijn goddelijke Schepper.

Zoals reeds eerder is uiteengezet, scheidt God volgens het principe van *tweeledigheid*. Dit is ook het geval met de schepping van de mens. Die schepping geschiedt in twee fasen: de fysieke fase, beginnend bij de eerste mens, Adam; en de geestelijke fase, welke begint met de „tweede Adam, Jezus Christus” (1 Kor. 15:45-46).

Aldus werd de mens bij zijn schepping (en geboorte) toegerust met die ene „menselijke” geest. Maar hij is incompleet, hij had nog een andere geest nodig en wel de heilige Geest van God. En als die gave Gods is ontvangen, wordt het aldus dat Gods „geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn” (Rom. 8:16) en wel in de eerste fase van ’s mensen *geestelijke* schepping.

Op verhelderende wijze wordt dit uiteengezet in 1 Korinthe 2: „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben” (vers 9) — d.i. geestelijke kennis. De natuurlijke geest kan uitsluitend weten wat de hersenen fysiek kunnen zien, horen, proeven, ruiken of voelen via de vijf zintuigen. De

natuurlijke geest blijft beperkt tot fysieke, stoffelijke kennis.

„Want óns heeft God het [de geestelijke dingen] geopenbaard door de Geest” (vers 10).

„Wie toch onder de mensen weet, wat in de mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is?” (vers 11.) Een koe, schaap of hond kan niet de dingen weten die een mens weet; en evenmin kan een mens die dingen weten zonder de menselijke geest die in hem is. Op dezelfde manier blijft de fysieke mens met deze ene geest beperkt tot materiële kennis: „Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods”.

Alleen wanneer de heilige Geest haar intrede doet en samenwerkt met de „menselijke” geest, kan een mens de geestelijke dingen echt leren begrijpen. „Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is” (vers 14).

Dat is de reden waarom de hoogst ontwikkelde en geleerdste mensen over het geheel genomen toch het meest onwetend zijn; want ze bezitten slechts de kennis van de materie. Kennis van God en zijn wegen is in hun ogen dwaasheid. God zegt ook: „Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid voor God” (1 Kor. 3:19).

Een van God afgesneden wereld

Laten we terugkeren tot de eerste mens, tot Adam.

Herinnert u zich wat God voor ogen stond toen Hij de mens hier op aarde schiep? Ten eerste ging het erom Gods gezag op aarde te herstellen en door middel van dit gezag het leven der mensen in goede banen te leiden, ten einde op deze wijze (a) de door de engelen verstoorte fysieke schepping van de aarde te voltooien en (b) tijdens dat proces ook de schepping van de mens af te maken door het tot ontwikkeling brengen van een rechtvaardig, geestelijk karakter in deze mens. En ten tweede wilde God zijn Koninkrijk op aarde vestigen en de mens het ongelooflijke vermogen verschaffen de schepping van het heelal te voltooien.

Dit verheven doel vereiste 1) dat de mens Satan afwees en Gods weg, gebaseerd op Gods geestelijke wet, aanvaardde, en 2) dat de mens eerst

uit stof geschapen moest worden, zodat hij indien hij tot Satans weg van „nemen” was verleid, kon worden veranderd, kon worden bekeerd tot Gods weg van liefde.

Geestelijke wezens konden, als ze eenmaal waren geschapen (zoals een derde deel van de engelen die een boosaardig karakter ontwikkelden) *niet worden veranderd*. Geest is constant en eeuwig — niet aan verandering onderhevig. Maar materie verandert voortdurend. In Gods grote plan voor zijn geestelijke schepping hadden God en „het Woord” vastgelegd dat „het Woord” zich van zijn opperste glorie zou ontdoen, te zijner tijd als Jezus Christus menselijk vlees zou aannemen en de geestelijke fase van de schepping van de *mens* mogelijk zou maken, waardoor God zichzelf zou vermenigvuldigen.

Welk een machtig ontwerp voor de allerhoogste scheppingsdaad! Hoe machtig is onze God in verstand, doelbewustheid, bedenken en ontwerpen, alsook in creativiteit, ongeacht of het het nietigste zaadje of insect betreft dan wel de ontzaglijkste zon, die onze eigen machtige zon in het niet doet verzinken.

En het ongelooflijke potentieel van de mens is dat de machtige, majesteteitlijke God zichzelf door middel van de mens vermenigvuldigt en dat deze mens in de *familie van God* kan worden geboren.

De eerste mens, Adam, werd geschapen met de mogelijkheid te bewijzen dat hij in staat was Satan op de aardse troon te vervangen en het gezag van God op aarde te herstellen.

Daarvoor was echter nodig dat hij Satans weg van nemen zou afwijzen en Gods levenswijze — de weg van zijn wet, de weg van liefde (geven) — zou kiezen.

De Schepper sprak eerst met Adam en Eva en onderrichtte hen grondig inzake het gezag en de geestelijke wet van God, ook al wordt in Genesis 2 slechts een summier samenvatting van Gods lessen aan het eerste mensenvolk gegeven. Satan werd elk contact met hen onmogelijk gemaakt tot God geheel met zijn instructie klaar was.

In de onvoorstelbaar prachtige hof van Eden, waarin God hen had geplaatst, stonden twee symbolische bomen. De een was de „boom des

levens". Het nuttigen van zijn overvloedig aangeboden vruchten symboliseerde zowel gehoorzaamheid en trouw aan Gods wet van onbaatzuchtige liefde als het verwerven van Gods heilige Geest.

De andere was de „boom der kennis van goed en kwaad". Nemen van zijn vruchten stond gelijk met het zich toeëigenen van de kennis van wat goed en wat slecht is, m.a.w. zelf uitmaken wat goed en wat zonde is. Dit betekende natuurlijk niets anders dan het verwerpen of afwijzen van Gods wet, die voor hen bepaalde wat goed of verkeerd was.

De schitterende aartsengel Lucifer, zoals God hem oorspronkelijk had geschapen, was tot dan het allerhoogste wat Gods scheppend vermogen in één wezen tot stand had gebracht. Slechts weinigen realiseren zich de enorme macht, nu voor een sluw bedrog misbruikt, die Satan bezit. Adam heeft hem destijds kennelijk onderschat.

De listige Satan bewerkte Adam via diens vrouw Eva. Hij zei daarbij niet ronduit: „Kies mijn weg", maar verscheen in de gedaante van een uitermate sluwe slang en zag kans Eva op geraffineerde wijze om de tuin te leiden.

Hij bracht Eva ertoe Gods waarachtigheid in twijfel te trekken. Op slinkse wijze maakte hij haar wijs dat Gods verbod onoprecht en egoïstisch was en hij speculeerde behendig op haar ijdelheid. Zo handig wist hij haar te bepraten, dat ze ging geloven dat het een goede daad zou zijn van de verboden vrucht te nemen.

Ofschoon Adam zelf niet door de slang werd verleid, ging hij nochtans akkoord met wat zijn vrouw deed. Evenals zij eigende hij zich het recht toe zelf uit te maken wat goed of slecht was. Hij hechtte geen geloof meer aan wat zijn Schepper had bevolen, verwierp God als Zaligmaker en Heerser en erkende Hem niet langer als bron van geopenbaarde basiskennis. In plaats daarvan koos hij de weg van Satan en volgde die.

Toen God de eerste mensen wegzond uit de hof van Eden en hen belette die ooit weer te betreden, omdat ze dan zouden terugkeren en in zonde het eeuwige leven beërven (Gen. 3:22-24), vonniste God hen.

God zei in feite: „Jullie hebt een beslissing genomen voor jezelf en

voor de wereld die uit jullie zal voortkomen. Jullie hebt mij verworpen als fundamentele bron van alle kennis. Jullie zijn in verzet gekomen tegen mijn bevelen en mijn gezag. Jullie hebt Satans weg van „hebben" en „nemen" gekozen. Daarom veroordeel ik jullie en het mensdom dat door jullie zal worden verwekt om 6000 jaar lang van mij en mijn Geest afgesneden te zijn, met uitzondering van de zeer weinigen die ik speciaal zal roepen. En die weinigen zal Ik roepen voor speciale dienst ter voorbereiding van het Koninkrijk Gods. Van hen zal worden verlangd te doen wat jullie hebt nagelaten, nl. Satan en zijn weg afwijzen, hem weerstaan en overwinnen en mijn geestelijke wet eerbiedigen.

Daarom, Adam, ga heen met al uw nageslacht dat de wereld zal bevolken en vergaar uw eigen voorraad kennis. Maak maar voor uzelf uit wat goed is en wat slecht. Ontwerp maar uw eigen onderwijssystemen en methoden tot het verspreiden van kennis, naarmate uw god Satan u zal misleiden. Bepaal zelf maar wat god is, kies uw eigen godsdiensten, eigen regeringen, eigen manier van leven, uw samenleving en beschaving. Bij dat alles zal Satan u bedriegen en verleiden tot egoïsme, ijdelheid, hebzucht en begeerte, afgunst en nijd, geweldpleging, oorlog en verzet tegen mij en mijn wet van liefde.

Wanneer dan de wereld van uw nakomelingen de lessen zal hebben geschreven van een 6000-jarige periode van menselijk lijden, bekommernissen, teleurstellingen, nederlagen en dood, dan zal ik ingrijpen en wel op bovennatuurlijke wijze. Door middel van een bovennatuurlijke, goddelijke kracht zal ik het gezag over de ganse wereld overnemen. Door heropvoeding zal ik een gelukkige wereld van vrede tot stand brengen. Ieder die berouw toont, stel ik eeuwig behoud in het vooruitzicht. Wanneer die gelukkige wereld duizend jaar zal hebben bestaan, zal ik allen die zonder geroepen te zijn in die zesduizend jaar zijn gestorven, uit de dood opwekken tot een sterfelijk leven. Dan zullen zij worden geoordeeld en op vertoon van berouw en geloof zal hun het eeuwige leven aangeboden worden.

In die periode van 6000 jaar, waarin ik hen van mij zal hebben losgesne-

den, zullen ze niet voor eeuwig en altijd worden berecht. Wel zullen ze wat ze tijdens hun leven hebben gezaaid, ook oogsten. Doch wanneer ik voor hen de eeuwige redding mogelijk maak, zal er geen Satan zijn om hen lastig te vallen en te bedriegen. Zij zullen dan geen Satan hoeven te verslaan. De weinigen die tijdens deze eerste 6000 jaar werden geroepen, zullen Satans listen en lagen moeten weerstaan, en degenen van hen die overwinnen, zullen met mij op mijn troon zitten en bevoegd zijn over alle volkeren te regeren, onder mijn oppergezag."

De meest verbreide valse leer die door vrijwel alle kerken wordt verkondigd, met uitzondering van de enig ware en originele Kerk van God, is dat alle mensen automatisch „verloren" zijn, tenzij ze Jezus Christus als hun Zaligmaker aanvaarden, en voorts dat alleen nú die „redding" mogelijk is.

Maar zij die van God zijn afgesneden, zijn *niet* „verloren" en nog niet geoordeeld.

Slechts weinigen begrijpen iets van dit alomvattend plan van God. De lezer kan onmogelijk meer zijn verast door de in deze regels geopenbaarde waarheid, dan de schrijver ervan ruim vijftig jaar geleden. De hele wereld wordt bedrogen, precies zoals Gods Woord heeft geprofeeteerd. Het ellendige is dat een bedrogene het bedrog niet in de gaten heeft. Onderschat Satan niet!

Wie in de wereld van vandaag het zich opeenhopenende kwaad ziet, zou licht denken dat de mens zich met opzet van God heeft losgemaakt, maar het is juist God die het mensdom van zich heeft losgesneden. Om welke reden eigenlijk?

Doet deze houding God onrechtvaardig schijnen? Integendeel!

Ga zelf maar eens na. Toen God Adam en Eva uit de hof van Eden verdreef, zette Hij engelen op wacht, die de mensheid moesten beletten dit paradijs weer te betreden. Stel dat God de poort van Eden open had gelaten, wat zou er dan niet gebeurd zijn? Hoogst waarschijnlijk zou heel het bestaande mensdom dan terug zijn gestroomd om te eten van de boom des levens! Zonder enig berouw, zonder zelfs maar in God of in Christus te geloven, zou het mensdom zich royaal hebben bediend van

de vruchten die een mens het eeuwige leven schonken.

Denk daar eens even over na!

God is niet onrechtvaardig

Zou God niet juist onrechtvaardig zijn geweest als hij dit had toegelaten? De mens met al zijn zonden — en de zonde heeft de eigenschap te verergeren — zou dan onsterfelijk zijn geworden, zou eeuwig blijven leven, terwijl hij de mentale, lichamelijke en geestelijke pijnlijken onderging die de zonde hem zou hebben bezorgd.

De mens schijnt niet te begrijpen dat hij nu de *slaaf* van zonde is. Hij beseft niet dat alleen oprecht berouw — het zich van zonde afwenden — en een levend geloof in Jezus Christus hem van die straf kunnen verlossen. Zonde maakt een mens tot slaaf. Zonde straft zichzelf. Ze veroorzaakt verdriet, spijt en zelfverwijt. Ze brengt lichamelijke smart, ellende en ziekte, en leidt tot teleurstelling en wanhoop.

Het meest onrechtvaardige, harte-loze en wrede wat God had kunnen doen, zou zijn geweest: de poort van Eden openlaten zodat een ieder die dat wenste, vrij toegang had tot de boom des levens, dat symbool van de gave van het *eeuwige leven*.

Maar wat deed God in werkelijkheid? Hij verdreef de eerste man en vrouw en belette hun terugkeer, maar in zijn goddelijke wijsheid stelde Hij een tijdschema en ook voorwaarden op. De eerste 6000 jaar (de periode is nu bijna verstreken) werden, met uitzondering van een klein aantal voorbeschikten, allen afgesneden. Intussen heeft Hij een naar verhouding zeer gering aantal tot berouw en geloof geroepen en hen — afhankelijk van de naleving van genoemde voorwaarden — de belofte van eeuwig leven geschonken.

En toen — ongeveer 4000 jaar na Adam — zond God Jezus Christus om op aarde een volmaakt leven te leiden, Satan te overwinnen, zich te kwalificeren daar waar Adam had gefaald en Satans plaats als Heerser over heel de aarde in te nemen. Degenen die, zoals Jezus, erin slagen Satan, zichzelf en hun zonden te overwinnen (dit zijn de „geroepenen”) zullen met Christus op zijn troon zitten wanneer Hij het *Koninkrijk Gods* komt stichten en het gezag van God in ere herstelt, dat de voor-

malige Lucifer afwees en niet langer vertegenwoordigde.

Deze zeer weinigen die geroepen zijn — te beginnen met de „rechtvaardige” Abel en verder, tot Christus’ terugkeer op aarde — hebben moeten doen wat Adam niet wilde: de weg afwijzen van Satan, die tegen het gezag van God in opstand was gekomen.

Wie is er nu eigenlijk een echte christen? Alleen degenen die de heilige Geest van God hebben en daardoor worden geleid (Rom. 8:9, 11, 14). En niemand kan de heilige Geest ontvangen tenzij hij berouw over zijn zonden, over zijn overtredingen van Gods wet heeft en al zijn vertrouwen in Jezus Christus stelt, hetgeen o.m. inhoudt dat hij Jezus Christus *gelooft*. Waarmee ik bedoel dat zo’n persoon gelooft wat Hij zegt, zijn Woord, de bijbel.

Maar hoe staat het met al die anderen, die vele miljarden? Tot dusverre zijn ze, als ze niet door God geroepen en getrokken waren, heel gewoon nog steeds niet geoordeeld. Ik bedoel daar niet mee dat ze zich niet voor hun zonden zouden moeten verantwoorden; dat moeten ze wel degelijk. Maar hun oordeel komt nog. En ze is reeds begonnen in de ware Kerk van God (1 Petr. 4:17). Jezus zei „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader . . . hem trekke” (Joh. 6:44). Geen mens kan op een andere manier tot Christus komen. Maar dit is pas de eerste oogst.

Wanneer Christus komt als Koning der koningen en Heer der heren, zal Hij de volgende duizend jaar regeren. Een ieder die na zijn komst leeft, zal worden geroepen.

Na deze duizend jaar zal het oordeel voor „de grote witte troon” uit Openbaring 20:11-12 plaatsvinden. Allen die ooit hebben geleefd — te beginnen met Adam — en die niet door God werden geroepen, zullen weer als sterfelijke mensen van vlees en bloed worden opgewekt, precies zoals zij tijdens hun eerste leven waren. Dan zullen ze zich moeten verantwoorden voor de zonden die ze in hun eerste leven hebben begaan. Doch wanneer zij echt berouw hebben en geloven, zullen hun zonden worden vergeven en zullen ze Gods heilige Geest ontvangen, die hen verwekt tot eeuwig leven.

Overeenkomstig Gods geweldig en alomvattend plan zal Hij een ieder die

ooit heeft geleefd, tot eeuwig behoud roepen. Er bestaat echter een rangorde in de opstandingen (1 Kor. 15:22-23). „Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens . . .” Twee andere opstandingen, die in Openbaring 20:11-13 worden genoemd, staan niet in 1 Korinthe 15 vermeld.

Degenen die in de periode van duizend jaar worden geroepen en zij die zullen worden opgewekt om voor de grote witte troon te verschijnen en geoordeeld te worden, zullen dan niet Satan hoeven te overwinnen.

Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen, ook al zijn ze nu aan het oog onttrokken doordat het mensdom zoveel ellende over zichzelf heeft afgeroepen.

Het is zoals de apostel Paulus heeft gezegd: „O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoordringelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!” (Rom. 11:33.)

God reproduceert zichzelf in de mens. Het woord voor „God” in Genesis 1:1 is *Elohim* in het oorspronkelijk Hebreeuws. Het is een meervoudsvorm zoals kerk, gezin of groep. God zei: „Laat *Ons* mensen maken naar *ons* beeld”. God is in feite een gezin of familie, waarin we letterlijk geboren kunnen worden.

Wat is nu de mens? Hij is een levend wezen, gemaakt van stof uit de aardbodem. Hij is leem en God is de Pottenbakker, die ons karakter kneedt en vormt — als wij reageren wanneer Hij ons roept en tot zich trekt. Als wij gewillig zijn, vervult Hij ons met zijn eigen geestelijk, heilig, rechtvaardig en volmaakt karakter.

Waarom bestaat de mens? God schiep de mens op aarde om in ons volmaakt karakter te bouwen. Volgens zijn rangorde en op zijn wijze ontwikkelt Hij ieder van ons op dusdanige wijze dat wij *als God* worden om dan de schepping van het nog onafgewerkte heelal ten einde te brengen.

Het is allemaal veel prachtiger dan woorden kunnen vertolken. Maar voor het moment leven we in deze bedrogen, door Satan beheerste wereld.

(wordt vervolgd)

HONDERDDUIZENDEN
HEBBEN AL KENNIS
GEMAAKT MET DE

7 NOOD- ZAKELIJKE REGELS VOOR SUCCES

De
ZEVEN REGELS
voor SUCCES

SUCCES KOMT NIET ZOMAAR!

Succes komt pas door het opvolgen van
zeven grondregels.

Zonder die zeven wetten heeft niemand
ooit echt succes.

Er bestaat heus een reden waarom zoveel
in het leven falen. Vierenvijftig jaar
research bracht dit aan het licht. Er
bestaat geen belangrijkere kennis in het
leven dan de regels voor succes. Toch
kent bijna niemand ze. We zouden dit
onbetaalbare geheim graag aan u doorge-
ven zonder dat het u iets kost. Ambassa-
dor College heeft deze regels in een fraai
boekje afgedrukt. Het wordt uitgegeven
als een educatieve bijdrage in het alge-
meen belang.

**SCHRIJF VANDAAG NOG OM DIT INTE-
RESSANTE BOEKJE. HET IS GRATIS.**

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam

Straat

Postcode/plaats

Land

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)